

saber les ballades que li costava i les que li costaria aquell ball a la plaça del Diamant. Violetes... entre violeta i violeta, el nassarró de la Colometa. Violetes... violetes...

Va sortir nena i li van posar Rita. Per poc que quedo, perquè la sang em fugia de dintre com un riu i me la podien aturar. L'Antoni es va engelosir de tanta nena i l'havia de vigilar molt. Un dia el vaig rebre en un tamboret, al costat del bressol: ficava una baldufa al costat de la nena i quan vaig arribar la nena ja estava mig morta amb el seu caparró de coco com una xineta... Vaig portar a l'Antoni per primera vegada i al cap de tres hores era plorava i la nena també, tots dos plens de mocs i misèria. I l'Antoni, mentre li pegava, petit com era, com un tap, em clavava cops de peu a la cama amb la seva ràbia i va caure de cul. Mai no m'havia mirat amb tanta ràbia com el nen mentre li pegava. I si venien en Cintet i en Mateu amb la Griselda i la Griselda algun d'ells deia que la Rita era molt bufona, el nen n'anava de dret al bressol, s'enfilava com podia i li va i li estireganyava els cabells. Només li faltava això, noia dels coloms, deia la Griselda, amb la nena a la tan bonica i que no sabia riure. La Griselda no es podia explicar: era blanca, amb un grapadet de pigues al comunt de les galtes. I uns ulls de menta tranquil·la. I de cintura. Tota de seda. A l'estiu amb un vestit de color cirera. Una nina. Parlava poc. En Mateu se la mirava mirant-la, es fonia... tants anys que fa que som casats no ho sembla... I en Quimet deia, violetes. Mireu violetes... Colometa, violeta. Perquè després d'haver tingut la nena, com abans de tenir-la, el sota dels ulls se m'hi fet blau.

El Butlletí

Per distreure el nen de la seva gelosia amb la Rita, Quimet li va comprar un...

Nou Ford Focus. L'instrument Perfecte.

Violoncel de caixa de canvis.

Robert Corominas

www.robertcorominas.com

972 830 578

ÍNDEX

Editorial.....	5
Actualitat	
Breus.....	6
Notícies.....	10
Entitats.....	18
Escoles.....	25
Cultura.....	28
Reportatge.....	40
Especial Mercè Rodoreda.....	44
Esports.....	52
Medi ambient.....	58
Societat.....	61
La veu del poble.....	70
Entreteniments.....	77
Registre Civil.....	80

L'objectiu del col·lectiu de redacció de "el Butlletí" és aconseguir que la revista esdevingui un mitjà de comunicació eficaç, útil i d'entreteniment per a la gent del poble. És a dir, pretenem realitzar una revista del poble i pel poble. Per aquest motiu volem apropar aquesta publicació a tots els nostres lectors, donant-vos la oportunitat de col·laborar-hi. Les vostres aportacions (crítiques, narracions, poesies, experiències personals...) es publicaran a la secció "Veu del poble", us animem a participar-hi!

Podeu fer-nos arribar els vostres textos a través d'un correu electrònic o per correu tradicional. Les adreces són: info@elbutlleti.com o bé C/ St. Pere núm. 5 de Llagostera.

EXTINTORS GIROFOC S.L.

www.girofoc.com

Carrer Camprodon, 32
17240 **LLAGOSTERA**
Tel. / Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

ALUMINIS COLLELL, S.L.

Serralleria Metàl·lica d'Alumini

Oficines i taller: C/ Migjorn, 21 - 17240 **LLAGOSTERA** (Girona)
Tel. 972 80 56 22 - Fax 972 80 56 44

Col·lectiu

de redacció: Anna Ramírez, Cristina Mir, Eduard Carreras, Ferran Pérez, Guillem Nadal, Jordi Mir, Júlia Turon, Mireia Collell, Mita Casanovas, Olga Sánchez, Sergi Miquel i Robert Montiel.

Col·laboradors:

Joan Ventura, Carles Soler, Marc Sureda, Jordi Plà, Josep Miquel Palaudàrias, Enric Sánchez, Pol Bordàs, Pau Turon, Enric Ramionet, Francesc Sureda i El senyor del pis de dalt.

Agraïments:

Quim Carbó, Enric Ramionet, Isabel Parés, Mariàngela Vilallonga, Arxiu Municipal, Registre Civil, Albert Donate, Ita Miquel, Borja Vilallonga, Olga Pascual, Conny i Jordi Serrat.

Correcció: Ma Àngels Rosselló, Mireia Malagón i Mita Casanovas.

Impressió: Gràfiques Anglès

Portada: Anna Ramírez

Disseny i Maquetació: Anna Ramírez i Sergi Miquel

Contacta amb nosaltres a:

C/ St. Pere núm. 5
Tel. 972 83 23 00
info@elbutlleti.com

Amb la col·laboració de: Ajuntament de Llagostera

Punts de venda: Llibreria Sureda, Llibreria Mallorquí, Llibreria Frigola i Gràfic Llagostera.

El col·lectiu de redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions, però no es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del butlletí a la seva disposició.

Ja han passat tres mesos i sembla que era ahir que un grup de joves decidia que Llagostera es mereixia el retorn de "el Butlletí". Després de la prova de foc aquí el teniu, el segon número d'aquesta nova etapa! Aquesta nova publicació l'hem fet amb la mateixa il·lusió però amb més coneixement i experiència malgrat que encara ens queda un llarg camí per recórrer.

A partir d'ara, cada Butlletí tindrà un centre d'interès específic, és a dir, es centrarà en un tema determinat. En aquest cas hem pensat escollir a Mercè Rodoreda, ja que durant aquest any 2008 es celebra el centenari del seu naixement. A causa d'això tot el col·lectiu hem considerat que aquest és un tema de prou rellevància com per cedir-li cert protagonisme en aquesta nova publicació. Però no només hem pensat a centrar-nos en la figura d'aquesta gran escriptora, sinó que també pensem fer un petit i modest homenatge a totes les llagosterenques, especialment a les més lluitadores, aquelles que van centrar els seus esforços en eliminar barreres per fer més fàcil el camí a les dones de les noves generacions.

Esperem que gaudiu d'aquest nou butlletí, no només dels continguts informatius sinó també d'aquesta ullada al passat que no pretén res més que reafirmar, un cop més, la identitat de totes aquestes dones que ho van donar tot per Llagostera i la seva gent.

Col·lectiu de redacció

La Rusca

El passat 30 de gener va sortir, en format diari, el primer número de la publicació "La Rusca". Aquest és el primer diari mensual i gratuït de Llagostera, i consta de notícies, breus, agenda, entrevista, col·laboradors...

Es distribuirà al Casino llagosterenc i a les llibreries del poble.

Món Músics

El grup comercial *Mon web* de Llagostera ha creat un portal pels músics de la comarca. La funció principal del portal www.monmusics.com és ajudar als ajuntaments a l'hora d'escollir grups per les seves festes locals, i també obrir les portes del món de l'espectacle als músics del poble i de la comarca.

Sant Jordi

Com cada any la Biblioteca de Llagostera i l'ajuntament amb la col·laboració d'El Butlletí de Llagostera, Joves per la Terra i els centres educatius organitzen el XIII Concurs literari de Sant Jordi. Els concursants participaran en tres categories diferents segons l'edat, infantil, juvenil i adult. Per a més informació podeu consultar les bases del concurs al web del Butlletí. www.elbutlleti.com

Comencen les obres de la nova biblioteca

Ja han començat les obres del centre cultural de Llagostera a l'antiga fàbrica de Can Roig. Els treballs de neteja i desenfocament constitueixen la primera fase; aquesta inclou l'habilitació de l'estructura de l'edifici i la nova biblioteca a la planta baixa, entre d'altres.

Soterrament de les línies elèctriques:

Durant el mes de gener es van iniciar les obres al passeig Pompeu Fabra, les quals donaran pas al soterrament de les torres de ferro amb base de formigó que feia anys que hi estaven instal·lades. Juntament amb el soterrament de les torres s'habituarà un trenat de fils elèctrics que passarà per sobre del passeig i de les façanes dels veïns per tal de reduir el impacte visual.

Presentació del llibre "Trens d'anada"

En un acte carregat d'emoció i sensacions es va presentar el llibre "Trens d'anada" d'Enric Ramionet. Aquest és un llibre que es basa en el dietari de Ramon Llovera i els testimonis de Vicenç Mateu i Josep Mallorquí. Es tracta d'una reproducció de l'experiència que van tenir els 33 llagosterencs de la Lleva del Biberó, que el dia 27 d'abril de 1938, a l'estació de "el Carrilet", van pujar a un tren que els duria al combat. Quatre d'ells no van tornar.

A l'acte hi van participar l'Enric, l'alcalde Fermí Santamaria, Carles Ribera, periodista de "El Punt" i escriptor del pròleg, i l'arxiviera municipal Marta Albà.

Enric Ramionet durant la presentació del seu llibre

Exposició de pintors locals

Del 22 de desembre al 6 de gener varem poder gaudir a Llagostera de la primera ruta d'art local. Les obres es podien veure en diferents punts del poble habilitats per la ocasió, com la sala de plens o el local social. Sens dubte aquesta iniciativa va ser molt ben acollida tan per la gent del poble com pels artistes que varen tenir la oportunitat d'exhibir les seves obres.

Presentació de l'ABANS

El divendres 18 de gener es va presentar a la sala de plens de l'ajuntament del poble el resultat dels 46 fascicles que els llagosterencs han anat recopilant al llarg de gairebé un any. Es tracta d'un recull fotogràfic de Llagostera que es comprèn entre els anys 1885 i 1965. La presentació va ser a càrrec de Josep Maymí Rich, el seu escriptor, de l'alcalde Fermí Santamaria Molero i d'una representant de

l'editorial Efadós. Els assistents a l'acte, la majoria dels quals eren col·laboradors del projecte, van omplir la sala d'actes. Al final de l'exposició es va oferir als assistents un tastet de diapositives (que podem trobar al llibre) mentre de fons es sentia el xiuxiueig d'aquells qui s'hi veien reconeguts; la remor del record.

La sala de plens de l'ajuntament durant la presentació

Col·lectiu de redacció

La cuina de l'escurat a Llagostera

El passat 24 de gener, el Casino Llagosterenc va acollir la inauguració de les jornades gastronòmiques de la cuina de l'escurat. Durant les jornades es van oferir tastets a càrrec de l'associació de restaurants de Llagostera. La cuina de l'escurat va durar un mes, i durant aquest període de temps l'associació de restaurants de Llagostera va oferir als seus clients un menú de 20 euros que contenia plats elaborats amb productes de la terra. La campanya gastronòmica, realitzada després de les festes nadalenques, va voler remarcar el fet que per Nadal es menja molt i es buiden massa les butxaques.

Diferents moments de l'acte de presentació al Casino Llagosterenc

Col·lectiu de redacció

Les Activitats de Nadal

El primer Nadal d'aquest nou Butlletí ha estat molt profitós, hem acabat l'any amb moltes activitats, les quals us descrivim a continuació:

- El 9 de desembre es va celebrar a la Plaça Catalunya la *Fira de Nadal*, que com cada any va tenir molt èxit. Durant tot el dia va haver-hi parades d'articles nadalencs i d'alimentació, de complements artesans... inclús una parada pro-Marató de TV3. Molta gent va aprofitar l'ocasió per sortir a fer un tomb i gaudir de l'ambient i de la xocolata-da popular que també s'hi va celebrar.

-El 22 de desembre es va inaugurar "*La Ruta de l'art*", una mostra i exposició de les obres d'artistes llagosterencs. La mostra va tenir una durada de 15 dies i estava repartida en tres locals diferents: l'Ajuntament de Llagostera, el Local Social "La Caixa" i el Petit Casino.

-El mateix dissabte 22 de desembre a les 22h de la nit, es va realitzar a l'església parroquial "*Pessebre endins*", una lectura dramatitzada del llibre de poemes "*Pessebre endins*" de Montserrat Vayreda. L'actuació era a càrrec de la companyia "Infinit Teatre" de Martí Peraferrer.

-El diumenge 23 de desembre, a les 17h de la tarda es va celebrar una representació de contes infantils al Teatre Casal Parroquial.

-El dilluns 24 de desembre, es va realitzar el *Cagatió* de Llagostera Ràdio.

-La nit de Nadal, al polivalent, es va celebrar el Ball de la nit de Nadal.

-El dia de Sant Esteve, com cada any, els llagosterencs van poder participar a la 28a cursa de Sant Esteve.

-El 29 de desembre, a les 11:30h del matí, els més petits del poble van poder entregar les cartes als patges reials al teatre del Casino després de donar-los la benvinguda amb l'espectacle "Carta als Reis" de la Cia. País de Xauxa.

-El mateix 29, els més aficionats al bàsquet van poder participar a l'11è torneig de bàsquet 3x3.

-El 31 de desembre, els llagosterencs amb més ganes de festa van poder donar la benvinguda al 2008 al polivalent, on es va celebrar el ball de revetlla de Cap d'Any.

-El dia 5 de gener del nou any, a les 19h del vespre va començar la cavalcada de Reis. El recorregut finalitzava a la Plaça Catalunya, on els més petits van poder conèixer a Ses Majestats i rebre'n un obsequi per esperar amb més ganes si cap, la nit màgica.

Imagina

Psicomotricitat, Massatge infantil,
Psicologia infantil i adolescent

Carrer Lleó, nº 21
Llagostera
Tel. 972830370
Mob. 690178968

Transports Nacionals i
Internacionals

JAPIC PETIT, S.A.
Transports

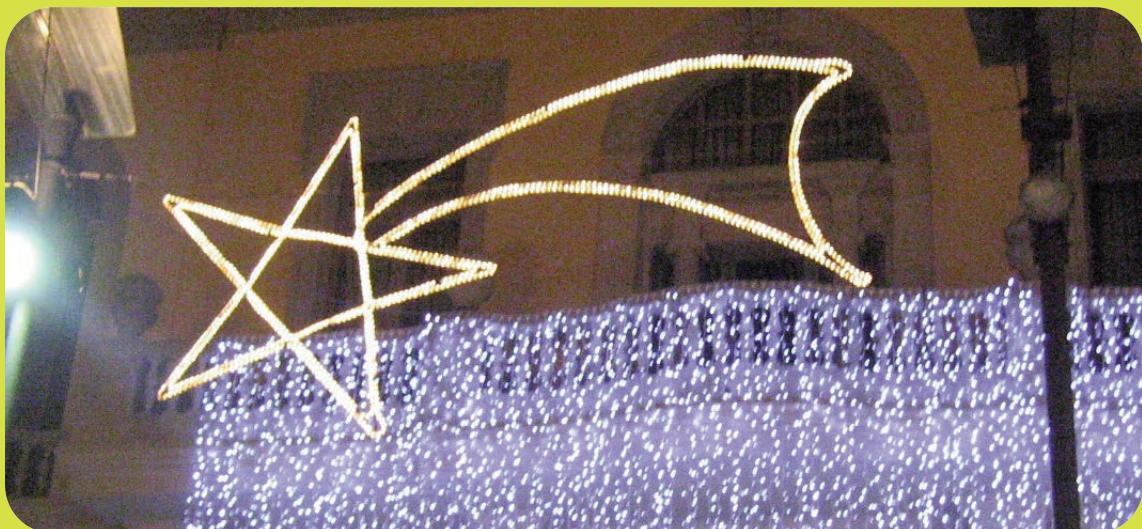
C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tels.: 972 83 03 04 - 972 80 52 57
Fax: 972 83 05 55
japicp@wanadoo.es

actualitat

Sant Antoni Abat

El passat 20 de gener es va celebrar al poble la festa de Sant Antoni Abat, patró dels animals. Al matí, aproximadament cap a les 12 del migdia, els llagosterencs i visitants van poder gaudir de la desfilada de cavalls i carros en honor al patró. Seguidament, els qui ho van voler van poder beneir els seus animals. Un cop finalitzada la desfilada, a l'esplanada de l'avinguda de l'esport es va servir coca i refrescos per tothom i es va fer una audició de sardanes. Per finalitzar la diada es va celebrar el sorteig d'un cavall, d'una panera, de 3 abonaments per rebre classes a l'escola d'equitació "Cavall de Mar" i d'un sopar al restaurant "El molí de la Selva".

Col·lectiu de redacció

La figura de Sant Antoni Abat precedia la desfilada

Un grup de llagosterencs gaudeix de la diada ballant sardanes

Un dels carros tirats per cavalls que van participar en la diada

Alguns dels alumnes del col·legi Nostra Senyora del Carme i de l'escola Lacustària també van unir-se a la festa

L'Àgora

Centre Educatiu

Classes personalitzades

Grups reduïts

Assessorament psicopedagògic

972 80 55 25

carrer Girona, 31 Llagostera

Un servei d'

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel: 972830147
mòbil 626101335

HOME
DONA

PERRUQUERIA
ANTÒNIA

Pg. Pompeu Fabra, 46 1r. • Tel: 972 83 10 76 • 17240 LLAGOSTERA

Agustí

Carns i Embotits

C/ Consellers, 2
Tel: 972 83 02 57
17240 LLAGOSTERA

972 83 06 42

C. Àngel Guimerà, 27
17240 Llagostera (Girona)

MALCA pintors
llagostera

Pintura decorativa i estucs

Mateu Font Plans
Albert Font Valentí
Tel. 972 83 03 31/636 81 95 01

c/ Costa Brava, 44
17240 Llagostera (Girona)

CARNS I EMBOTITS

Elaboració pròpia

GASCONS

Aut. Sanitària: 376 XA 015
C/Migdia, 21 – Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

El Carnestoltes

Com cada any, durant el mes de febrer es va celebrar el Carnestoltes a Llagostera. Enguany va començar el dissabte dia 2 amb la celebració del tradicional Ball de la Dona al bar del Casino Llagosterenc. Uns dies més tard, concretament el dissabte dia 9, es va celebrar el Ball de l'Home, també al bar del Casino. Per finalitzar el Carnestoltes, el diumenge dia 10 va tenir lloc la tradicional rua de carrosses. Aquest any no només es va canviar de dia, sinó que també es va canviar el recorregut: la rua va començar a Can Gotarra, va seguir pel passeig Tomàs Boada, va passar per la plaça Catalunya i va acabar a l'Avinguda de l'Esport, on els reis del Carnestoltes van agrair a les colles la seva implicació. Aquest any la rua ha comptat amb la participació de més de 700 persones disfressades pertanyents a 21 colles diferents. Sens dubte aquest Carnestoltes ha donat molta vida i color al poble. Fins l'any que ve!

Col·lectiu de redacció

actualitat

LLAGOSTERA

GESTIÓ AMBIENTAL DE RESIDUS, S.L.

RECOLLIDA DE
RESIDUS URBANS

Tot per als seus animals de companyia

- * Peixos
- * Ocells
- * Gàbies

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon: 972 83 03 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METÀL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCAMENTS DE TELA METÀL·LICA

Carrer Tossa, 5
Tel. 972 - 83 02 70
Fax 972 - 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PAU LLOPES
TEL. 972 83 01 41

17240 LLAGOSTERA

Manel Malagón Rodríguez

Consellers, 21 (Baixos)
17240 Llagostera

Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
E-mail: llagostera@llagofinques.com

Construcció i disseny de piscines
Instal·lacions esportives
Servei tècnic

C/da la Pau, 6 - 17240 Llagostera (Girona)
Tel: 972805708 - Fax: 972805231

PUB L'ENRENOU
LLAGOSTERA

Farmàcia Berta Simon
Berta Simon Bosch

Av. del Gironès, 8
17240 Llagostera
Telèfon i Fax 972 83 21 65

Associació d'amics del Mas Roig

"Leonart" visita les instal·lacions del Mas Roig II

Les instal·lacions del Mas Roig II de Llagostera segueixen esdevenint un clar i referent recurs didàctic i pedagògic pels mitjans de comunicació, pels centres educatius i per les universitats.

El Centre d'Interpretació de la Sostenibilitat ha començat l'any col·laborant i rebent la visita dels responsables del programa "Leonart" de Televisió Espanyola. L'equip d'aquest nou programa televisiu es va desplaçar fins a les instal·lacions del Mas Roig II de Llagostera, on va enregistrar un dels seus programes amb la col·laboració del Dr. Sureda.

El programa es va emetre el passat 24 de gener en obert per tot el territori espanyol.

"Leonart" és un programa de ciència que pretén potenciar el interès pel món científic entre l'audiència infantil de 9 a 12 anys mitjançant les manualitats. El programa consta de tres parts: durant la primera es desenvolupa la manualitat creant un objecte, a la segona es fa un *sketch* de ficció científica relacionada amb l'objecte creat i a la tercera es fa una sortida al món real, on amb un reportatge/entrevista es veu l'aplicació de la ciència a la vida diària.

"Leonart" s'emet per "La 2" de dilluns a dijous de 7 a dos quarts de 8 del matí.

El Dr. Sureda amb la maqueta d'una FSA Centaurus de 15 Kw de potència (patentada internacionalment)

**CALÇATS
LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - **LLAGOSTERA**
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - **LA BISBAL**
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

Distribuidor Oficial:
Quimidex

Miquel Ramírez i Bancells

C. Margarita, F10
17240 Llagostera - Girona
Tel. 661 860 114

Comissió de flors del Casino llagosterenc

Exposició de flors i plantes 2008

Ja arriba la primavera i cal començar a preparar les roses, les flors, les plantes i els aparadors per el Concurs-Exposició de Flors i Plantes de la Festa Major.

L'Exposició com cada any serà al Petit Casino durant els dies 10, 11, 12 i 13 de maig. Es oberta al públic en general i **si voleu participar cal dur les flors i plantes el divendres 9 de maig a la tarda o el dissabte 10 de maig al matí**, (per més informació Secretaria Casino).

La Comissió de l'Exposició us convida a participar amb qualsevol de les següents categories:

PLANTA DE FULLA VERDA
 PLANTA DE FLORS
 RAMS de ROSES
 ROSA INDIVIDUAL
 RAMS DE FLORS SEQUES
 RAMS DE BOSC
 RAMS ARTIFICIALS (per ex: roba, paper, plastilina)
 BONSAI
 CENTRES amb FRUITES o VEGETALS
 IKEBANA
 CACTUS
 APARADORS

CATEGORIA INFANTIL: Poden participar els menors de 12 anys en qualsevol de les 12 anteriors categories.

Tots els participants rebran un record i els premis que s'atorgaran per cadascuna de les categories anteriors seran: un premi a la millor aportació i un accèssit.

Per tots els que us agraden les plantes i flors i ens visiteu al Petit Casino podeu guanyar 150€, si sabeu la contesta al joc que us plantejarem, entrareu al concurs només caldrà omplir la butlleta amb la resposta correcta, el nom i el telèfon.

Si voleu participar en la Votació Popular caldrà votar per la planta, flor, ram o qualsevol aportació en concurs, que us hagi agradat més, el/la concursant que obtingui més vots guanyarà 150€.

Treball de la Llar d'Infants el Niu (2007)

Fusteria ROIBA, S.L.
MOBILIARI DE CUINA i BANY

C/ Llevant, 1
 17240 LLAGOSTERA

Tel. 972 83 08 20
 Fax 972 80 52 69

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
 Tel. i Fax 972 80 53 09

17240 LLAGOSTERA
 (Girona)

arquitecte
tècnic

RAFEL VILLENA I SÀNCHEZ
Arquitecte Tècnic
Tècnica Superior en Formació de Recursos Laborals

C/ Poca farina, 55 Llagostera 17240
T: 972 409 977 - F: 972 831 804 Mail: rafelvs@terra.es

Marma

Decoració i regals

R. Catalunya, 8
Tel i Fax: 972 830 795 17240 Llagostera

LLAGOSTERA RÀDIO
105.7 FM

Rostisseria Montserrat

HORARI

de dimarts a dissabte de 9 a 5
dissabtes de 9 a 3 i de 6 a 9
diumenges de 9 a 3
(dilluns tancat excepte festius)

C/ Ganix, 46 Llagostera
Tel. 972 805 768

**SERRALLERIA
TURON S.L.**

Treballem amb Ferro i Alumini

Eduard Riera

Tel/ Fax. 972 83 09 05
Mòbil 669 293 108

C/ Estrella, s/n
17240 Llagostera

cortines

Robes per la Casa

Tel i Fax (972) 83 00 44 - Angel Garmier, 4
17240 LLAGOSTERA

**CAL
DEGOLLAT**

Cuina casolana

Servei de carta i menú

C/ St Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona
Tel: 972 83 11 25 / 972 83 05 29

**Floristeria
Cal-Ri**

Roser Calvet Ribas
rcalvet@floristeriacal-ri.com
T972830988

C/ Cristòfol Colom, 15 17240 Llagostera (Girona)
www.floristeriacal-ri.com info@floristeriacal-ri.com

GRAMC

"Immigració, la: *femení d'immigració.*"

En l'estudi sobre la immigració a Llagostera per al Pla d'acollida municipal, les dades no oficials, en data d'agost del 2006, revelen un percentatge de població immigrada del 15,69% sobre la població autòctona, essent la comunitat marroquina la més nombrosa amb escriu, seguida de lluny per la gambiana, la senegalesa, la sud-americana, l'asiàtica... Actualment, segons dades extretes del padró municipal a 31 de desembre de 2007, aquest percentatge s'acosta al 16,25 %.

El increment de la immigració en els darrers anys posa en evidència la lenta reacció de l'aparell social per afavorir la integració, i GRAMC actua amb la consciència d'aportar tan sols alguns grans de sorra per aplanar el difícil camí cap a la vida normalitzada. Tot i això són ajuts insuficients, donat que el concepte de "vida normalitzada" hauria de suposar alguna cosa més que la precària atenció a un primer estadi d'adaptació.

Actualment es posa de manifest una contradicció, un desconeixement: quan es parla d'immigrants encara es pensa sempre en clau masculina. Veiem l'home, els grups d'homes, el món laboral, etc. Sembla com si encara estiguéssim ancorats en l'anterior dècada d'onades d'homes immigrants sols.

Es parla poc en clau femenina, en clau de vida domèstica, d'educació de les filles i dels fills, de relació veïnal i de municipi... El coneixement real, el coneixement mutu entre la població autòctona i la població immigrada és encara molt precari. I no ho oblidem: com molt bé afirmava l'article de l'Associació de Solidaritat marroquina - llagosterenca en l'anterior número d'aquest butlletí, el coneixement dels altres, el coneixement mutu és la base de la convivència.

Cada cop ens plantegem més interrogants sobre la figura de la dona immigrada. La dona és un dels dos pilars que sustenten l'equilibri familiar, un dels dos vèrtex per a l'adaptació dels fills i filles de famílies immigrades, dels futurs llagosterencs i llagosterenques. Cada cop més, ara sí, cal fer-se preguntes sobre la seva integració, la seva posició al poble, el seu grau de coneixement de la llengua d'acollida, les perspectives de treball per a les més joves... Quina és la seva capacitat de participació i representativitat a la vida del municipi? Quin és el grau de coneixement dels seus drets, de la legalitat vigent?...

Calen nous interrogants, però sobretot calen respostes. Respostes que hem de donar entre tots, col·lectivament, respostes que aniran perfilant, a poc a poc, el nostre futur en comú.

Joves per la Terra

TV3 i la llibertat d'expressió

A Llagostera tenim assumida amb normalitat la programació de TV3 però això, properament, no podrà ser així a alguns racons del país. La Generalitat valenciana, ocupant competències que no li són pròpies, porta un any intentant acabar amb l'emissió d'aquest mitjà de comunicació al País Valencià. Però l'estratègia de Francisco Camps i la seva tropa va molt més enllà. Busquen, també, enfonsar irremediablement l'organització cultural amb més força del territori: Acció Cultural del País Valencià (ACPV), propietària dels repetidors que emeten Televisió de Catalunya. Com? Doncs sancionant-la a pagar per "danys i perjudicis" l'exagerada quantitat de 300.000 euros. Aquesta xifra de diners coincideix, casualment, amb el cost estimat de l'edifici "Octubre" (també conegut com "el Segle"), patrimoni de l'entitat presidida per Eliseu Climent.

Aquesta informació, per qui hi estigui interessat, és fàcil de trobar a Internet. Però potser ens caldria aprofundir en la qüestió i preguntar-nos coses com les que us proposem: - al País Valencià lluiten (amb nombroses manifestacions, concentracions a les antenes d'emissió i diverses campanyes) per una televisió que gairebé els exclou del seu àmbit informatiu i en la que no s'hi troben representats els dialectes catalans -a excepció de l'oriental-; des del Principat, doncs, algú ha mogut un dit per demanar una televisió on hi siguin respectats tots els dialectes dels Països Catalans? "Una televisió on no sortissin més

notícies de Burgos que no d'Elx (sense ànim d'ofendre a la gent de Burgos)", com ja deia Víctor Alexandre al seu llibre "TV3 a traïció".

- si la gent del País Valencià demana TV3 és perquè, malgrat tot, segueix essent la més propera a la realitat nacional, aquella on encara es manté la seva llengua. El teòric canal valencià, Canal 9, ja ha estat convertit vilment pel PP en una arma de milers de punxes amagades rere cada aparell de televisió i on es manipula la informació intentant inculcar, al capdavant, un sentiment identitari espanyolista.

Tot, però, no és pessimisme. Últimament el poder judicial ha fet retirar temporalment la multa de 300.000 euros que amenaçava ACPV. Per tant, encara hi ha un fil d'esperança.

Un grup de llagosterencs atenent a la xerrada el passat 26 de gener

Llagostera Ràdio 105.7 fm

Nou lloc web de Llagostera Ràdio

www.llagosteraradio.cat és l'adreça per accedir al nou web de Llagostera Ràdio 105.7 FM. El nou lloc web, que va ser activat el passat mes de desembre, aporta tot tipus d'informació sobre la emissora municipal, la programació, els locutors i la llista d'èxits. També consta d'una galeria d'imatges on hi podreu trobar fotografies de la ràdio, actuals i dels seus inicis, a més a més d'un apartat de notícies actualitzades diàriament on hi apareixen les novetats de la setmana i tot tipus de notícies relacionades amb la emissora. Resumint, a **llagosteraradio.cat** hi podreu trobar tot el que us cal saber sobre Llagostera Ràdio.

Aquesta emissora, que aquest proper mes d'abril fa 24 anys, es dona a conèixer a Internet amb la intenció de donar un servei més ampli als seus oients.

Biblioteca Julià Cutiller

Espai WI-FI a la Biblioteca de Llagostera

La Biblioteca Julià Cutiller estrena servei wi-fi. Els usuaris que vulguin connectar-se a Internet amb el seu ordinador portàtil poden fer-ho ja a la biblioteca mitjançant la xarxa sense fils.

La primera vegada només cal presentar el carnet d'usuari de la biblioteca i el DNI, que serviran per inscriure l'usuari en una base de dades per tal d'activar el compte.

Els estudiants de la UPC també podran connectar-se al campus virtual de la universitat

D'altra banda, no només pots escoltar Llagostera Ràdio a través del dial 105.7 de l'FM, sinó que pots escoltar des de qualsevol indret del món a través del nostre web.

Pel que fa a la programació, cal destacar que a partir d'aquest mes de febrer han tornat els programes de política municipal amb la emissió de dos programes mensuals: "*L'equip de govern respon*" per parlar amb l'equip de govern i "*Llagostera avui i demà*" per als grups a l'oposició. Si teniu qualsevol dubte i voleu que els polítics llagosterencs us responguin dins aquests programes podeu enviar un correu electrònic a:

politics@llagosteraradio.cat.

Així doncs, per a qualsevol dubte sobre Llagostera Ràdio, no dubteu en visitar el nostre web **www.llagosteraradio.cat**.

introduint el seu nom d'usuari i la clau corresponent per iniciar la sessió a la intranet UPC.

Per a més informació, només cal adreçar-se a la Biblioteca (plaça Llibertat, 1. Telf. 972 83 00 08).

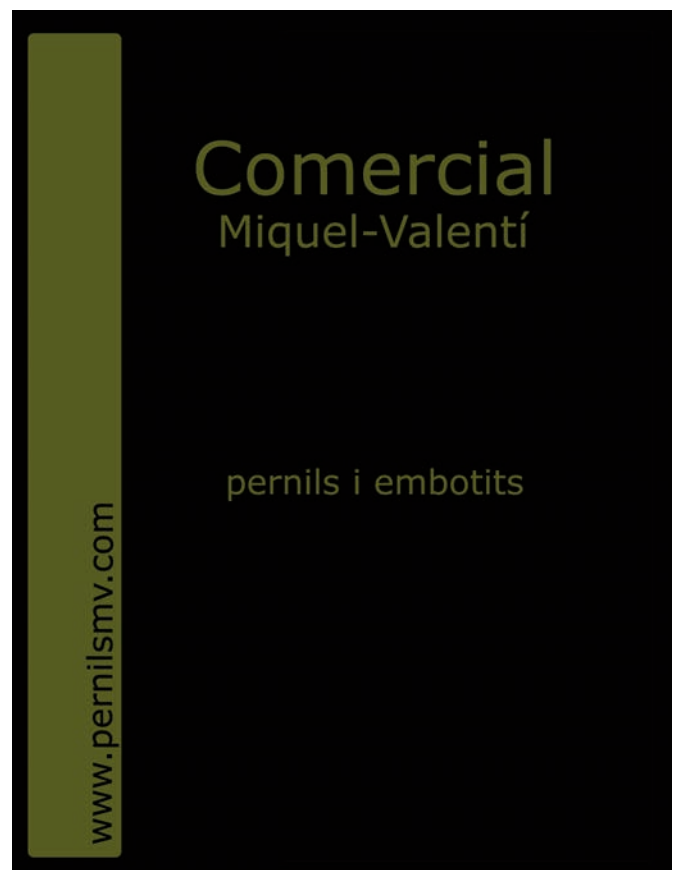
Puntaires de Llagostera

En aquest segon escrit us continuarem explicant la nostra petita història, la història de les puntaires de Llagostera. Quan la MaÀngela Brea va deixar el grup per motius personals, vam estar una temporada sense professora. El grup va anar tirant endavant gràcies als coneixements de les dones del grup i gràcies a les consultes de treball que fèiem a altres grups. Finalment vam decidir que no podíem seguir així i per això vam contactar amb l'actual professora, la senyora Maria Pareta.

Referent a les activitats hem de dir que durant els mesos d'hivern no es fan tantes fires com a l'estiu, tot i això aquesta temporada s'han realitzat les sortides següents:

- 7-10 BESALÚ
- 12-10 LLAGOSTERA: "LA FIRA DEL BOLET"
- 28-10 SANT JOAN LES FONTS
- 4-11 MALLORQUINES
- 11-11 SANTA COLOMA DE FARNERS: "LA FESTA DE LA RATAFIA"
- 18-11 CAMPRODON
- 02-12 ESTANYOL

I no volem finalitzar aquest escrit sense donar a conèixer els nostres acompanyants incondicionals: en Ramon, en Gabriel, en Sixto i en Pepe. Tots tres són marits de puntaires i mentre les dones porten el coixí, ells porten el cotxe per acompanyar-les on faci falta. Tampoc ens volem oblidar de la Beatriz, que és puntaire i conductora alhora. Sense tots ells seria més difícil anar a tants llocs, gràcies a tots!

Llar d'infants "El Niu"

El carnestoltes del Niu

Tothom ens coneix, per tant ja sabeu com ens agrada fer el pallasso!

Aquest any no podíem ser menys i ens hem empescat una disfressa ben acolorida:

LLAPIS DE COLORS.

Cada dia de la setmana s'ha fet una activitat relacionada amb el carnestoltes: cançons, tallers de maquillatge extraordinaris, especta-

cles a càrrec de pares molt pallassos i sortir de rua amb unes disfresses fetes per nosaltres mateixos.

El divendres vam fer una gran festa de carnestoltes amb un concurs de xocolata desfeta, on pares, avis, germans, tiets...van poder sucuar els melindros i gaudir d'una estona molt agradable.

Fins l'any vinent carnestoltes!!!!

Els infants gaudint de la festa

Els pallassos animant la diada

LAMPISTERIA
J. FA
Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

pintura ... decoració
LLAGOSTERA
Tel. 972 80 52 08 - 972 46 35 78

Farmàcia Saurí c. b.
Carrer Pau Casals 13
17240 Llagostera (GI)
T./F. 972 80 55 99
magdasauri@cofgi.org

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES
Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Escola Nostra Senyora del Carme

Diada DENIP

Amb motiu del Dia Escolar de la No violència i la Pau, el passat 30 de gener els alumnes i mestres del col·legi Nostra Senyora del Carme van voler mostrar el seu rebuig a les guerres i a la violència que pateix el món. Per aquest motiu van adornar de PAU el pati de l'escola i van llegir el següent manifest:

*Si tingués la màgia d'un mag,
de les bales faria flors,
dels fusells trombons i fagots
i dels trons, poemes d'amor.*

*Si tingués la màgia d'un mag,
de la gana faria blat,
dels canons, prismàtics gegants
i dels tancs, camions de gelats.*

*Si tingués la màgia d'un mag,
dels soldats en faria clowns,
dels tinents, ocells de paper,
ballarines o castellers.*

*Si tingués la màgia d'un mag,
de les mines faria daus,
de les bombes, jocs malabars
i dels corbs, coloms de la pau.*

Els alumnes participant en la lectura del manifest

Els estudiants preparant-se per celebrar la diada DENIP

El mural que van elaborar entre tots els alumnes i que adornava el pati de l'escola

CEIP Lacustària

Dia de la Pau

El dia 30 de gener els nens del CEIP Lacustària vam celebrar el dia mundial de la Pau. Ens vam engrescar a fer moltes activitats i aquí us ensenyaem les que es van fer a Educació Infantil. Els que us ho expliquem som els nens de P5!

ELS NENS DE
BANFE UN CULOM DE LA PAU
AM LAS MANS PINTURA BLANCA

ALS NENS DE PECUATA VAN ASCRIURE PAU
AL AS BADERAS

ASTAN PANGAN BANDERAS A UN FIL
AL PATI DARCE ES AL DIA DA
LA PAU

ASTEM CANTAM LA CANÇO DA
LA PAU AGAFATS DA LAS
MANS

PERFUMERIA
GEMMA
ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ANGEL GUIMERA, 28 - TEL/FAX 972 83 15 82
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)

PERRUQUERIA
ROSER
UNISEX - ESTETICA - SOLARIUM

Passeig de Pompeu Fabra, Nº 9
Telèfon: 972 80 57 38
LLAGOSTERA - Girona

El maletí

La porta es va obrir de sobte. Ell duia un barret negre i una gavadina marró, cordada de dalt a baix. Es tragué la mà esquerra de la butxaca dels pantalons, que en els seus millors moments deurien ser negres, i agafà d'immediat la maleta que hi havia davant la porta. Amb la mateixa mà que havia retirat de la butxaca intentà obrir el maletí. El primer intent fou fallit, era impossible obrir-la, per això va decidir forcejar el pany amb un ganivet que va trobar sobre una taula d'aquella habitació. Finalment la maleta es va obrir, com ell esperava, i els seus ulls es varen il·luminar. Tot semblava sortir segons el previst, però de sobte es sentiren unes passes que començaven a enfilarse per l'escala que donava al passadís, el mateix passadís que conduïa a l'habitació on es trobava aquell home. En un principi no s'adonà de les passes, que mica en mica s'anaven apropant, fins que notà la presència d'aquell intrús. Sense pensar va tancar la maleta de cop, i es va tancar dins l'habitació amb l'esperança que ningú el trobés. Al cap de pocs segons aquelles passes ja s'havien aturat davant la porta, era massa tard.

Un cop dins, l'intrús va mirar amb cara de satisfet a l'home de la gavadina; ara els ulls ja no li brillaven, sinó

que els tenia mig tancats i tenia el rostre totalment pàl·lid. La maleta li relliscà de la mà, va fer un pas enrere i intentà recuperar aquell ganivet que havia utilitzat per obrir-la, però estava tan nerviós que el va tirar encara més enrere, tant, que va caure al terra. S'adonà que a terra hi havia una pota d'un llit trencat, però l'intrús fou més ràpid que ell i amb un cop de peu apartà la fusta del seu davant.

L'intrús, un home amb la mirada fosca, s'apartà la jaqueta i en tragué un petit revòlver. Sense mostrar cap signe d'inseguretat, carregà l'arma i la disparà sense dubtar-ho; l'home de la gavadina es tombà enrere i quedà mig estirat d'esquenes. L'intrús es guardà apressadament l'arma, es netejà la pólvora que l'hi havia quedat als dits i fugí més ràpid que la bala que acabava de disparar.

El senyor del pis de dalt

Viatges al pensament

El temps passa, corre de pressa, sense adonar-te'n ja ha passat un altre any, i un altre mes, i un altre dia, i una altra hora... Tot s'esfuma ràpidament, sense voler-ho, les persones ja tenen més anys, les coses estan més fetes servir, i sense tenir temps per assimilar-ho...ja en sumes un més.

Tot el que ha tingut importància passa ràpidament, sense voler-ho les coses que en el seu moment van ser només això: coses, després passen a ser records memorables, records que no vols oblidar, records que vols tornar a reviure per tornar-los a fer teus.

No voler deixar escapar més moments rutinaris per poder transformar-los, després, en part del teu passat, de la teva vida.

Sense adonar-nos-en deixem escapar els moments de felicitat, aquells moments que després demanem.

Per què quan més necessites les coses no les tens i quan les tens no les saps valorar?

Mireia Collell

LLAGOSTERA· Tel. 972 83 18 71·Passeig Pompeu Fabra,1
S'AGARÓ·Tel.972 32 61 97·Avda. Platja d'Aro,311-Edifici creu de S'agaró
SANT FELIU DE GUIXOLS · Tel. 972 32 58 62 · Creu Lleida, 80
CASSÀ DE LA SELVA· Tel. 972 46 37 06·Passeig Vilaret, 31

PEIXATERIA

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS. S.L.

Laboral · Fiscal · Jurídica · Comptable
Corredoria d'Assegurances · Finques

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62 Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

La recepta

Chicharrón de carne de cerdo

Els bolivians formen part d'una de les comunitats que darrerament s'ha implantat a Catalunya. Com la majoria de gent que es veu obligada a emigrar, tot sovint es reuneixen i reviu les tradicions del seu país al voltant d'un plat de menjar. El *chicharrón de carne de cerdo* és un plat típic de Bolívia que s'acostuma a menjar els diumenges acompanyat d'un bon got de *chicha*, quan tota la família es troba a la *chicharronería*.

Ingredients per a 2 persones:

Mig quilo de costelles de porc
 Mig quilo de filets de porc
 Una fulla de llorer
 Mitja cullerada de comí
 Un polsim de pebre dolç
 Cinc grans d'all
 Mig quilo de blat de moro deshidratat
 Una llauna de cervesa o un got de vi.

La cervesa o el vi es poden substituir per la *chicha*, que és la beguda típica de Bolívia. Es tracta d'una beguda que deriva dels inques i que està feta de blat de moro macerat.

Elaboració:

Es posa el blat de moro en remull la nit abans. L'endemà es posa dins d'una olla amb força aigua i es fa coure durant una hora.

Es talla la carn de porc al gust del consumidor i es condimenta. Es deixa macerar de 5 a 10 minuts.

Seguidament es fregeix amb oli a foc lent durant uns 20 minuts, fins que queda ben daurada.

I finalment es posa el blat de moro al plat i a sobre s'hi posa el *chicharron*. S'acompanya amb una salsa picant feta de cirereta (*llajhua*) i salsa de tomata. I si ho preferiu, també s'hi poden afegir *papas* i ceba.

Conny

Desón Restaurant
Can Tony

Músic Aguiló, 18 - Tel. 972 80 53 25 - 17240 LLAGOSTERA

PUIG LLAGOSTERA, S.A.

Plaça Mercat, 1
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83 02 63
 Magatzem 972 83 00 41
 FAX: 972 80 52 17

*Tapisseria i Tendals
Sanchez*

C/Barcelona, 16

MERCADER
CORK GROUP

**Combustibles
Robert Badosa**

Tel. 972 83 02 11 Mòbil 686 331 570 Fax 972 83 00 92
C/. Panedes, 35 17240 LLAGOSTERA

Llibreria
Papereria

FRIGOLA

Material escolar

C/Ganix, 14 - Llagostera
tel. 972830384

**MOBLES i FUSTERIA
CATEURA, S.L.**

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPICERIA

Exposició i Vendes:
Carretera Torra, 7 - Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**Trans
Xirgu**

JOAN XIRGU I CIURANA

SERVEI DIARI DE PAQUETERIA I RECADERIA A GIRONA • CAMIÓ PLATAFORMA

Carrer Concepció, núm. 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 01 57 - T.M. 630 07 33 07

Desem. d'Empreses
Cd'a
COL·LEGIAT

nogue

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

C/. Almogroveira, 11
Tel. 972 83 01 35
Fax: 972 83 01 31
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**LLIBRERIA
SUREDA**
S.C.

Pl. Catalunya, 19 - LLAGOSTERA (Girona)
Tel. i Fax: (972) 82 00 01

Crítica

Diuen que de tot Europa, els espanyols, seguits dels portuguesos, són els nens que tenen un nivell més baix d'educació, i és que tot queda allà mateix.

Però el que més em va sorprendre va ser que quan es parla d'Espanya, Catalunya és la comunitat autònoma on el nivell de qualitat d'educació és més baix.... (jo que em pensava que era una tortura tot el que havia fet... i resulta que es considera que encara no vaig fer prou!)

El més fort de tot és que nosaltres fem més hores i menys vacances que la resta d'europaus, els francesos, per exemple, tenen un horari que es basa en compaginar varis períodes d'escola i de vacances (i els pares d'aquí es queixen que no saben on deixar els seus fills quan hi ha alguna festa... imagineu-vos a França on cada "x" temps tenen vacances...).

Com s'ho deuen fer per comptabilitzar menys hores lectives i ser més intel·ligents que nosaltres?

I com s'arreglen les coses? Escurçant la carrera com ho volen fer, per exemple, els directius de la carrera de medicina...? (o sigui, que

les persones que ens hauran de salvar les vides sortiran més de festa i estudiaran menys!)

Però en tot això hi ha un rerefons: tots els metges se'n van a altres països on són més reconeguts i valorats (i on cobren més, és clar). La tàctica rau en que si els fan estudiar menys, tindran menys nivell, per tant no els voldran en segons quins països i s'hauran de quedar aquí...al país...

Les coses són molt tristes, la gent només pensa en ella mateixa, i quan les conseqüències surten a la llum, només fan que reduir hores de tot allò que és indispensable per crear-te com a persona; i després et demanen experiència!

Un bon consell que us podria donar és que gaudiu del que feu, per poder treballar per viure i no viure per treballar.

Mireia Collell

*Herboristeria
Complements dietètics
Cosmètica natural*

la natura

*Passeig Pompeu Fabra, 46-Llagostera
Tel/Fax: 972 80 56 13
vicentacasamitjana@gmail.com*

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Capítol

La Cristina mai no havia estat una dona gaire espavilada, però era una dona senzilla, de casa, de les que feien safareig al replà de l'escala. Li agradava cuinar i tenir la casa neta i ordenada. De fet, la seva poca intel·ligència li proporcionava una gran felicitat, ja que no aspirava a res més que mantenir la rutina diària. Sempre atrafegada amunt i avall amb les mateixes coses, el moment més àlgid del dia era quan, un cop acabat l'estofat, sortia al balcó o al replà o a la plaça del mercat, i alguna vella xerraire li explicava com havia vist entrar una dona (una altra!) a casa d'aquell cavaller solitari, amb aires bohemis i barret, que escrivia amb una ploma de faisà. Aquesta i altres històries, com tot el que s'amagava darrere el suïcidi de la filla menor de la Conxita o l'autèntica veritat sobre el passat de l'amo de la botiga de llegums, eren, sens dubte, el punt d'emoció necessari perquè la dona no es morís d'avorriments.

La tòtila (així li deien a casa seva) tenia, però, encants que compensaven la seva manca d'inquietuds a la vida, i havia après tot un assortit de gestos, caigudes d'ulls i insinuacions que podien fer anar de corcoll a qualsevol home, però d'alguna manera que ningú entenia, quan un noi va xocar amb ella en tombar un xamfrà, va llençar un sospir i es va enamorar. Aquest noi, alt i prim, era el més lleig dels traginers del port. Era jove i tenia la pell morena de treballar al sol. Els ulls grossos i foscos d'un marró com el de la mel de castanyer, un nas aguilenc i pelat de la brisa salada i uns llavis prim, tancats en un rictus preocupat, sense somriure gairebé mai. Ell també, en xocar, va sentir alguna cosa que no havia sentit mai: els pits d'una dona contra el dors de la seva mà. A l'instant es va posar vermell com la carn de

tonyina i va començar a quequejar disculpes sense parar, no atrevint-se a mirar la noia amb qui havia topat. Aquesta, divertida, es va posar a riure i va ser llavors quan en Toni, encara mormolant mil perdons, va aixecar el cap i va haver de callar. Quin llamp de dona! Només van haver de dir-se els noms. Cristina, Toni, un plaer senyoreta, vol que l'acompanyi? Abans que tinguessin temps de tombar pel següent carrer ja s'havien enganxat com dues ventoses. A partir d'aquí tot va sortir rodat. Aparentar castedat i bones maneres davant dels pares de la xicota i fornicar desesperadament a l'habitació del costat. De totes maneres això no tenia tan risc com sembla, perquè ambdós pares tenien problemes de sordesa per haver treballat en una fàbrica de sirenes de vaixell.

No tot havien de ser flors i violes en aquell camí de concupiscència i incontinença libidinosa, així que al cap d'uns mesos vingué l'Inevitable. Quan la notícia de l'Inevitable es va confirmar, la parelleta es va veure en l'obligació de triar entre dues opcions. La primera, casar-se el més aviat possible ara que només feia un mes que havien tingut la relliscada i resar a "Nostro" Senyor que ningú no fes càlculs quan l'Inevitable donés a llum, o no fer-ho i ser la vergonya del barri i de la ciutat, rebent escopinades verinoses de qualsevol bon cristià, repudiats per les respectives famílies i enfonsats en el deshonor i la pobresa. Tal com ho va plantejar la Natàlia, la millor amiga de la infància de la Cristina, el dia abans de marxar cap a les Amèriques amb un oficial cubà, semblava que la millor opció era la primera, així que van enllestir ràpidament la qüestió del casament i es van fer amb un pis a dos illes de casa de la dona.

Ni tres mesos havien passat en aquell pis quan en Toni va oblidar tot allò de "en la salut i en la malaltia" i se li va escapar l'amor per la tassa del vàter. Deixant la seva dona prenyada a casa, va tornar amb l'Ernest, un amic seu a qui havia tingut una mica abandonat, i a les seves ocupacions anteriors: beure i jugar. L'Ernest era un xitxarel·lo, un pallasso, però tot i així un líder nat, carismàtic i desvergonyat. Treballava també com a traginer, i era un home amb tanta capacitat d'absorbir alcohol que ningú hauria dubtat que, en aquells temps de joventut, s'hagués pogut acabar una bóta de vi en una nit si li deixaven un orinal per descarregar a mitja feina.

La Cristina no se'n sentia de tot això; enamorada i embarassada, era com si visqués en un núvol de cotó fluix, però tot va canviar terriblement quan el pobre Enric, perquè és així com s'havia de dir el marrec, va néixer mort, de color blau fort i amb una sola extremitat, la reproductora. La visió del seu fill sortint en aquelles condicions la va traumatitzar de tal manera que la va idiotitzar per complet. Es passava el dia a casa, plorant, mirant lènguidament per la finestra, a l'horitzó. Com que també va abandonar les tasques de casa, en Toni va posar tota la seva pruija per convèncer-la que sense braços ni cames no es podia viure, que havia estat millor així, i de mica en mica la noia es va anar desensopint. A partir d'aquell moment la Cristina va començar a no sortir tant de casa i, encara que aparentment s'anava recuperant del xoc sofert, no va tornar a ser la mateixa.

De tant en tant, es quedava com absent, reclosa dins el seu món, i relaxava totes les faccions i perdia la mirada, com si entrés en un trànsit sobrenatural, com si la ment sortís a fer una volta i deixés el cos paralitzat, inexpressiu, immòbil, talment com si fos morta. Li

costava recordar les coses i oblidava sovint que ja havia tret la pols i ho tornava a fer, i se sorprendia de trobar-ho tot tan net i polit i ho deixava a mitja feina perquè, si no hi havia res a netejar, estava perdent el temps. Aquest temps sobrer ja no el gastava anant a xafardejar amb el veïnat. Simplement s'asseia i descansava. Esperava al sofà o sobre alguna cadira, amb el televisor apagat i deixava que l'ànima li sortís del cos i vagaregés ben lluny. La més mínima activitat absorbia tota la seva concentració, s'implicava amb allò com si no existís res més al món. Mirat des del punt de vista de cert pseudofilòsof oriental, si estava escombrant, no s'adaptava a l'escombra, era l'escombra, i si cuinava no s'adaptava a la cuina, era la cuina. Amb aquesta i d'altres extravagàncies, s'intentava evadir de la realitat, i realment ho aconseguia. Ho aconseguia fins a tal punt que en Toni va deixar d'intentar ajudar-la i la va deixar per boja, el part l'havia trastocat.

Després de dotze anys semblava que la Cristina ja no es recuperaria i en Toni començava a estar-ne fart d'aquesta incipient bogeria que, encara que semblava inofensiva, era capaç de dinamitar els nervis del més calmos. Ara, però, li arribava l'oportunitat de desempallegar-se'n. Abans d'entrar a casa, en tornar de l'As de copes, es va aturar, quiet, davant la porta de casa seva i es posà a reflexionar sobre el que acabava de fer.

Ell no hauria fet mai una cosa així, però, ben mirat, l'Ernest passava més temps a casa seva que a la seva pròpia, i tenia molt bona relació amb la Cristina. Quan no estaven treballant ni gastant el sou en el seu vici de jugadors, els dos amics fumaven i bevien cervesa a la sala d'estar, i sovint la Cristina s'asseia amb ells, els prenia uns glops, i els colors li pujaven i començava a dir bestieses. De fet, ara que hi

pensava, ella gairebé sempre s'asseia al costat de l'Ernest i no al seu costat. Per un moment això el féu sentir incòmode però, interiorment, hagué de reconèixer que el seu amic era molt més divertit i carismàtic, i era el qui posava la diversió i els acudits en aquelles xerrades. De totes maneres, per molt que ara s'hi trenqués el cap, una aposta era una aposta, i ara ja no hi podia fer res, així que entrà a casa i es ficà al llit amb la Cristina, esperant que es despertés per dir-li la nova. De sobte, es girà i l'abraçà. Ben mirat, potser era l'última nit que passava amb ella.

*

*

Uns carrers més enllà, l'Ernest intentava posar la clau al pany de casa seva. Estava nerviós i hi havia poca llum i, per què no dir-ho, també estava una mica tocat per l'alcohol.

Tot i la lleugeresa que els fets adopten quan els embolcalles amb baf de whisky barat, l'Ernest sabia que la seva vida ja no seria el mateix. La Cristina. La dona del seu millor amic. La que, mig en broma mig de debò, deia que, sense haver-la tocat mai, era la dona a qui més s'havia acostat en tota la vida (cosa

que provocava les rialles de l'auditori i la mirada compassiva d'en Toni, que sospitava que probablement era veritat). La Cristina, la que s'asseia al seu costat mentre prenién unes cerveses amb en Toni i li reia totes les bajanades. Sí, la Cristina...

Quan per fi va aconseguir entrar a casa seva i va encendre el llum, l'espectacle el va deprimir. Era un pis petit, dues habitacions, cuina, lavabo i sala d'estar, però a més de l'espai reduït, les piles de trastos, roba i brossa robaven la major part de la zona habitable. Per arribar a la butaca va ensopegar amb una ampolla buida de cervesa i una tauleta de mides ridículament petites que havia rescatat de les escombraries i només servia per polvoritzar les tíbies dels incauts que caminaven despistats al seu voltant. L'Ernest, un cop assegut al seu santuari polsegós, va prendre la decisió que l'endemà al matí, abans de trobar-se amb en Toni per ultimar els detalls del traspàs, faria neteja de l'habitable per a poder-hi encabir una dona com la Cristina.

Pol Bordàs

Lloguers Guinó
LLOGUER DE PLATAFORMES
ELEVADORES I FURGONETES

 www.guino.net
 Llagostera - Girona

619 62 76 73

Hidrojet S.A.

DESEMBUSSOS
 Clavegueres · Collectors
 Baixants · Canonades
 Fosses sèptiques

 GIRONA - LLAGOSTERA - ROSES
 SERVEI PERMANENT 24 HORES
 URGENCIES NOCTURNES I FESTIUS ☎ 972 83 15 09

Sitja ibèrica a Pocafarina

Encara que la descoberta d'una sitja al carrer Pocafarina data del 22 de gener del 2008, la seva història en realitat comença fa uns 2200 anys, concretament en un llunyà segle II aC. En aquell temps al nostre país hi havia una cultura, la ibèrica, que feia els seus últims passos puix que estava sota el jou romà.

Els ibers nasqueren al segle VI aC com a resultat de la evolució de les diferents tribus de la costa mediterrània de la Península, que havien entrat en contacte amb diferents pobles que arribaren a la nostra terra. Alguns d'aquests pobles nouvinguts els formaven els fenicis, originaris del Líban i fundadors de ciutats com Cadis i Màlaga, els grecs, que s'instal·laren a Empúries i Roses, o els cartaginesos, descendents dels fenicis que tenien com a capital Cartago (Tunis) i fundaren Eivissa. Encara que la cultura ibèrica s'estenia des del riu Guadalquivir fins al Roselló, en realitat hi havia una gran diversitat de pobles. Els principals pobles, a l'actual Catalunya, eren els indigets, que vivien a l'Empordà, a Girona i a la Selva, els laietans, que ocupaven l'actual Maresme i Barcelonès, i els ilergets, que habitaven a l'actual zona de Lleida.

Encara que durant molt temps es creia que eren un grup de bàrbars, ara es veu que eren una cultura molt desenvolupada que s'organitzava en diferents estats primitius. Els seus principals assentaments eren els *oppidums*, pobles i ciutats fortificades on vivien els aristòcrates ibers. També hi havia un fort poblament rural que residia en assentaments dispersos i petits poblats, aquests assentaments estaven formats majoritàriament per pagesos. La seva economia era de base agrí

cola, depenien principalment de l'agricultura i de la ramaderia; en temps de recol·lecta, sobretot del blat, cada cop s'obtenien més excedents. Aquest era un fet important puix que era així com els nobles aconseguien les mercaderies dels mercaders estrangers, sobretot dels cartaginesos. Les mercaderies que més s'aconseguien eren: ceràmica de luxe provinent d'Atenes i vi i oli d'Eivissa o de ciutats gregues com Marsella o Siracusa; l'obtenció d'aquests productes era important perquè era amb l'ús d'objectes de luxe com els nobles feien ostentació del poder.

Però òbviament no tots els excedents es destinaven al comerç. La major part es guardava per provisions pel futur o com a llavor per a futures collites. El sistema que usaven era el de les sitges.

Les sitges eren uns dipòsits de gra de forma cilíndrica que solien fer entre un i dos metres de profunditat que s'excavaven a terra. Normalment es formaven agrupacions de sitges, anomenats camps de sitges, que podien estar formats per moltes o poques sitges. El que es feia era omplir tota la sitja de blat i després es tapava amb una pedra, assegurant que fos un tancament estanc. El que succeïa era que el cereal que hi havia a les vores de la sitja estava en contacte directe amb el terra i germinava, però en fer-ho consumia tot l'oxigen que hi havia dins i això evitava que les altres llavors germinessin. Amb aquest sistema el blat es podia guardar fins a 25 anys i encara podia ser consumit.

El món ibèric fou ric i pròsper però durant les guerres que hi hagueren entre Roma i

Cartago, que acabaren amb la total victòria de la primera, els romans desembarcaren a Empúries sotmetent els ibers a un brutal jou. Aquests últims es rebel·laren però foren derrotats al 195 aC per Marc Porci Cató. Des d'aquest moment els ibers, després de dures repressions, es convertiren en súbdits de la República de Roma. Encara que la seva cultura durà fins l'I aC, a poc a poc anà desapareixent i va ser substituïda per la romana. D'aquesta manera es fundaren noves ciutats com Girona i Caldes de Malavella, essent

abandonats els vells *oppidums*; també foren abandonades les sitges.

És en aquest context de canvi en que un grup de ibers inutilitzaren una sitja, una sitja que fou descoberta el mes de gener d'aquest any a mans d'en Xavier Niell Ciurana, veí de Cassà de la Selva, i d'en Pau Turon Izquierdo, autor d'aquest article.

Pau Turon

C/ Gavarres, 24
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)
Tel. 972 83 09 73
Fax 972 83 18 14

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 83 00 81
Fax 972 83 03 42
17240 **LLAGOSTERA**

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 85 05 46
17411 **VIDRERES**

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 47 07 72
17455 **CALDES DE MALAVELLA**

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972 16 55 37
17412 **MAÇANET DE LA SELVA**

RESTAURANT CAN PANEDES

Des de 1966 Cuina casolana

40 anys amb tu

canpanedes@yahoo.es

Ctra de St.Feliu a Girona
Km.12 - Llagostera (Girona)
Tel.972.83.03.56 - Fax:972.83.03.26

HORARI

8.30 a 16.00 - 20.00 a 23.00

Dimarts no festiu tancat

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'Instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida

Les teves fotos des de qualsevol suport digital

Carner Comte Guifré,8
17240 Llagostera
Telf. i Fax: 972-83.02.04

Serveis Digitals

CENTRES CESMAR

MEDICINA FISICA I REHABILITACIO
Especialitzats en el tractament del dolor

CESMAR LLAGOSTERA

R.Casademont, 2
17240-LLagostera(Gi)
tel- 972 83 02 02

CESMAR BARCELONA

Tarragona, 177
08014-Barcelona
93 325 48 53

CESMAR MADRID

Torrelaguna, 63
28027-Madrid
91 403 19 07

e-mail info@cesmar.es

El teu referent informàtic a Llagostera

GRUP
Mon
Web s.c

MON
MUSICS

formació
escola d'informàtica

AHTEC
AUTHORIZED PARTNER

Distribuidor oficial
Cinmática

Cetelem
TU BANCO EXPERTO EN CREDITO

Recomanacions

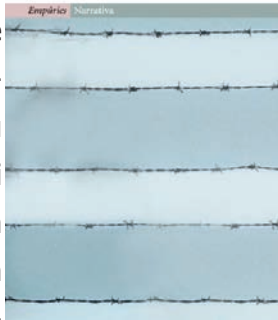
El llibre

Títol: "El noi del pijama de ratlles"

Autor: John Boyne

Editorial: Empúries

John Boyne
El noi del pijama de ratlles

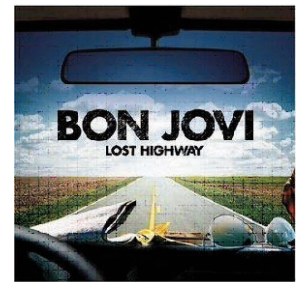

Ens trobem en temps de guerra. Bruno, el protagonista, és un nen de nou anys que viu en un barri residencial. Però un bon dia arriba a casa i es troba totes les coses empaquetades: el seu pare, membre de l'elit militar, ha rebut un nou destí i es veu obligat a marxar i instal·lar-se amb tota la família en una àrea rural mig deserta i molt depriment. Bruno s'avorrex i passa els dies obsessionat amb una tanca que s'alça davant la finestra de la seva habitació. Fins que no coneix Schmueel, el noi del pijama de ratlles, que viu a l'altra banda del filferro espinós, Bruno ni tan sol no comprèn que ja no és a Alemanya sinó a Polònia. Tampoc no és conscient del que passa a la vida de Schmueel fins que és massa tard per escapar els horrors que es viuen a l'altre costat de la tanca. L'honestetat narrativa, la congruència dels personatges i la progressió magistral de la trama, doten aquesta novel·la d'una qualitat literària molt humana i d'una força narrativa captivadora.

El disc compacte

Títol: "Lost highway"

Artista: Bon Jovi

El web

Adreça: www.llagosteraradio.cat

Si voleu estar ben informats del que passa a Llagostera i a la comarca del Gironès, o simplement voleu escoltar bona música entreu al web de Llagostera Ràdio.

Llagosterenques

L'1 de març es celebra el dia de la dona treballadora i, aprofitant aquestes dates tan assenyalades, des d'aquest espai vull rendir un homenatge a totes les llagosterenques que s'engloben dins el grup al que es dedica aquesta celebració. A Llagostera les dones han destacat en moltes facetes de la vida pública del poble, dirigint entitats, sindicats i partits polítics, malgrat ser minoria davant el sector masculí. Aquest fet es pot explicar per la discriminació patida en l'àmbit laboral i de responsabilitat pública per part de la dona durant anys. Malgrat viure en una època en què es comencen a escurçar les diferències entre sexes gràcies a mesures dràstiques com la llei de paritat, no cal oblidar l'esforç d'aquelles que durant anys han estat pioneres.

Comencem per Isabel Vilà i Pujol (1843-1869). Considerada la primera sindicalista catalana, la Isabel va néixer a Calonge però ja des de petita va venir a viure al nostre poble. Era membre activa als mítings organitzats per la primera internacional, i va tenir especial importància en l'activitat sindical del poble fundant els sindicats dels paletes i el dels tapers. Amb el cop d'estat del General Pavía, la Isabel va haver d'exiliar-se a França, i en tornar va establir-se a Barcelona. Una dona amb tanta rellevància tindrà un carrer a Llagostera. De fet el va tenir, però un cop més els franquistes van esborrar del record la remarcable vida d'un sindicalista que era, a més a més, dona.

Una altra fèmina il·lustre del poble és Maria Gay Tibau (1813-1884), llagosterenca de naixement i fundadora del Institut de religioses de Sant Josep de Girona. La Maria

Gay va començar la seva activitat caritativa cuidant els malalts als seus domicilis. A la iniciativa de la Maria s'hi van unir més joves, i finalment i havent vist la seva empenta, el bisbe de Girona els va atorgar la categoria d'organització. Maria Gay és una de les poques dones a les que el poble realment ha reconegut la seva activitat, i avui en dia a la nostra vila podem gaudir d'un carrer que duu el seu nom.

Fem un salt en el temps i situem-nos en la transició espanyola. Durant el franquisme, la repressió soferta i la imposició d'uns rols familiars que adjudicaven a la dona una paper secundari, van impossibilitar el sorgiment de noves emprenedores. Tots aquests anys d'espera van culminar en les primeres eleccions municipals de la democràcia l'any 1979, on hi va haver representació femenina en 3 llistes: a la de CIU, a la del PSUC i a la del PSC. Al capdavant dels dos primers partits hi havia dues dones, Maria Gifre i Maria Serra respectivament. Gifre va resultar elegida alcaldessa de Llagostera; altra vegada s'elegia una dona i, per més inri, en unes eleccions amb tanta rellevància històrica i emocional.

Però amb el permís dels lectors m'agradaria esplaïar-me amb la figura de Maria Serra, a la que vaig tenir ocasió de conèixer fa dos anys durant una entrevista que molt amablement em va concedir per a fer el meu treball de recerca. La Maria és un clar exemple de dona lluitadora, mare de família i republicana convençuda. Des de petita va sentir parlar de política a casa seva i ja des de molt jove es va afiliar al PSUC. Durant els últims anys del franquisme casa seva es va convertir en un autèntic lloc de reunió clandestí per a tots els simpatitzants locals del PSUC. Ja entrant a la transició i en arribar les primeres eleccions municipals, la Maria no va dubtar en presentar-se com a cap de llista pel PSUC a Llagostera, sense cap por i demostrant la seva valentia en assumir un paper perillós en aquells temps de tensió i incertesa. Cal reconèixer la labor d'aquesta dona que tant s'ha estimat Llagostera.

Elles van anar fent camí i altres el van anar seguint i definint. Durant anys al poble han sorgit dones implicades en política ocupant càrrecs d'importància dins el

seu partit i dins l'ajuntament. L'any 1997 Pilar Sancho es va convertir en la segona alcaldessa de la democràcia a Llagostera, després de la mort del que aleshores exercia el càrrec, Narcís Casas. El 2004 va ser nomenada delegada territorial de Girona del Departament d'Ensenyament. I ja quan em disposava a tancar aquest apartat del reportatge dedicat a les dones dins el camp de la política, ens van fer saber que una altra veïna de Llagostera ostenta un lloc d'importància dins el món de la política. Es tracta de Montse Surroca, nascuda el 1974 i militant d'Unió Democràtica de Catalunya. La Montse, que exerceix d'advocada i medidora familiar, s'ha presentat com a cap de llista d'Unió per les comarques gironines a les eleccions estatals del 9 de març.

I després d'haver repassat l'activitat política de les llagosterenques, passarem a tractar l'apartat d'entitats. Avui en dia les dones només ostenten la presidència de 3 de les 36 entitats i entitats esportives registrades al poble. És indiscutible que sempre han estat presents, si més no en moltes de les juntes d'aquestes entitats, especialment aquelles relacionades amb activitats encarades a l'entreteniment infantil. Malgrat això és evident l'amplia superioritat del sector masculí en la presidència d'aquestes. Sembla, doncs, que les llagosterenques prefereixen mantenir-se en un segon pla pel que fa a les entitats, malgrat agafar cada cop més protagonisme en altres activitats ja mencionades, com és el cas de la política. Tot i això potser hauríem de reflexionar i pre-

guntar-nos el perquè d'aquesta minoria en una època en que precisament s'intenta potenciar la igualtat de gènere.

Ja per acabar m'agradaria disculpar-me per no haver mencionat moltes llagosterenques que es mereixerien haver aparegut en aquest reportatge, així com

per haver centrat gran part d'aquest relat en l'activitat política de Llagostera; però una no és de pedra i, estudiant ciències polítiques, els interessos predominen.

Júlia Turon Loren

IRUANI, S.L.

C/Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13 Mob. 609 45 86 87
17240 LLAGOSTERA (Girona)

IMPRENTA
OFFSET - TIPOGRAFIA

Rodas

Carrer Camprodón, 24
Tel. i Fax 972 830 210
17240 LLAGOSTERA

N.I.F. 40.323.881 - M

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

COMERCIAL MONTSE

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENGERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. 972 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

MAS TARRÈ
Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu de Guíxols. Km 25 LLAGOSTERA - Tel. 972 83 14 27

Perruqueria

TALL MODA

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex,
Extensions, depilacions facials,
manicura, solàrium i més

Avinguda del Gironès, 8 · local A
17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

Dissenyem la teva imatge d'empresa
logotip, web, targetes, samarretes...

Taller informàtic

Reparació d'ordinadors
Classes d'informàtica
Assistència a domicili
Venda a mida i per encàrrec
Disseny

ReparamiPC.com

Passeig Tomàs Boada 29, Llagostera (Girona)

 972 83 17 10

FINQUES GALOBARDES

DES DE 1970

ASSESSORIA JURÍDICA...ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
c. Fivaller, 24 17240 Llagostera - T: 972 830 900 - Fax: 972 830 926 - galobardesjorba@terra.es

COLEGIO
D'ADMINISTRADORS DE FINQUES
DE CATALUNYA

- ASSESSORIA JURÍDICA.
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA INTEGRAL:
 - Compravenda.
 - Arrendaments i traspassos.
 - Comunitats de propietaris.
 - Valoracions immobiliàries.
 - Gestió urbanística.
- GESTIÓ FISCAL, LABORAL, COMPTABLE,...
 - Agent col·laborador de GESTORIA GUARDIOLA.

CONSULTEU EL NOSTRE CATÀLEG
D'HABITATGES D'OBRA NOVA.

Una mica més a prop de Mercè Rodoreda

Durant aquest any 2008 es commemora el centenari del naixement de Mercè Rodoreda, una de les escriptores més importants de la narrativa catalana i més reconeguda arreu del món. A causa d'aquesta celebració els components del col·lectiu de redacció hem volgut apropar-vos la vida de l'autora a través de dues mirades: la d'una gran admiradora i la d'una bona amiga. A més a més també hem comptat amb la col·laboració de Borja Vilallonga, qui ens mostra la relació que tenia Rodoreda amb la nostra vila.

Per endinsar-nos una mica més en la vida de Mercè Rodoreda, hem tingut el plaer d'entrevistar a Isabel Parés Alcalà, llagosterenca de 77 anys i amiga de l'escriptora. La Isabel la va conèixer a l'inici dels anys setanta, durant l'època que Rodoreda passava temporades a la casa de la seva amiga Carme Manrubia, a Romanyà. Aleshores la Isabel i el seu marit tenien un servei de taxi i tot sovint acompanyaven a Rodoreda fins a Barcelona. conèixer més detalls sobre la personalitat i la vida de l'autora.

D'aquesta manera el matrimoni i l'escriptora van anar establint una certa relació i van acabar essent bons amics. En algunes ocasions, concretament per Nadal i Cap d'Any, Rodoreda havia anat a dinar a casa la Isabel, i també havien celebrat uns quants aniversaris junts. El matrimoni, Rodoreda i Manrubia solien anar al restaurant Can Serra de Romanyà, i sempre seien a la mateixa taula, al costat de la llar de foc.

Gràcies a la col·laboració de la Isabel hem pogut conèixer més detalls sobre la personalitat i la vida de l'autora.

Pregunta: Què és el que més recorda de Mercè Rodoreda?

Resposta: Era una dona molt afectuosa. Escollia les seves amistats i era introvertida i reservada però afectuosa. Ja sé que hi havia gent que la trobava antipàtica i callada, però si hi tenies confiança t'adonaves que era xerraire i que s'enriolava fàcilment. Ara em sap greu no haver-la acompanyat en totes les ocasions que m'ho havia proposat, per exemple quan m'havia invitat a anar a Ginebra a passar uns dies. Va ser una pena perquè quan ja tenia els bitllets de tren com-

prats vaig haver de suspendre el viatge per problemes familiars.

Pregunta: Què destacaria especialment del seu caràcter?

Resposta: Era molt femenina i elegant, i com he dit, molt gelosa de la seva intimitat. Des del meu punt de vista era molt bona persona.

Pregunta: Utilitzant un sol adjectiu, com la definiria?

Resposta: Si només pogués utilitzar un adjectiu diria que era intel·ligent. Molt

intel·ligent i molt observadora.

Pregunta: Quines aficions tenia apart d'escriure?

Resposta: Li agradaven les flors i ocupar-se del jardí. L'havia vist molt feliç amb la rocalla que havia fet a Romanyà. Quan va ser conscient que patia una malaltia molt greu es va ensorrar, i l'única cosa que semblava donar-li ànims eren les flors. Jo li parlava de la rocalla, de veure créixer les plantes i veure brotar el cirerer.

També pintava. Alguna vegada m'havia dit: *"pinto uns quadres monstruosos. Els tinc tots amagats darrere la llibreria i no penso ensenyar-los mai a ningú"*. Però li agradava pintar.

Pregunta: Sap per quin motiu va triar viure a Romanyà?

Resposta: Quan va tornar de Ginebra es va instal·lar a Barcelona i un dia va coincidir amb la Carme Manrubia; havia treballat amb ella a la Generalitat però feia molts anys que no es veien. La Carme va invitar-la a Romanyà i li va agradar molt. Durant un temps la Mercè mantenia la casa de Barcelona i la de Ginebra però venia a passar temporades a Romanyà, a la casa de la Carme Manrubia. Amb els anys va acabar fent-s'hi la seva pròpia casa.

Pregunta: Què li atreia d'aquell indret? Potser la tranquil·litat?

Resposta: Li agradava el paisatge i la tranquil·litat, és clar. I l'aïllament; defugia la gent. A vegades ens havia dit: *"avui vindran unes persones de Barcelona que em volen veure i us demanaran el taxi per pujar fins a casa, però jo tindrè les persianes baixades i no obriré."* I nosaltres els acompanyàvem sabent que no els obriria, que faria com si no hi hagués ningú.

Pregunta: Quin tipus de relació tenia Mercè Rodoreda amb el poble de Llagostera? Sap si freqüentava zones concretes del poble?

Resposta: La veritat és que molt poca, anava més a Santa Cristina. Això sí, una vegada recordo que em va demanar si sabia d'algun lloc on fessin pantalons i la vaig acompanyar al sastre del poble.

Pregunta: Tenia algun record especial del seu exili?

Resposta: Per ella, com per tothom, l'exili va ser molt dur. No tenia res, ho havia perdut tot. Havia marxat amb el que portava posat i per guanyar-se la vida em va explicar que havia hagut de cosir a màquina.

Pregunta: Creu que els llibres que va escriure Mercè Rodoreda eren, en el fons, una mica autobiogràfics?

Resposta: No ho sé... segurament. Potser a la Colometa de la Plaça del Diamant hi havia molt d'ella.

Pregunta: Referent a la casa de Romanyà, sabem que l'actual propietària, Mariàngela Vilallonga, manté la casa tal i com Mercè Rodoreda la va deixar. Sap si al instal·lar-s'hi Mercè Rodoreda va fer algun tipus de reforma? O també va conservar l'estil i distribució inicial?

Resposta: De fet, la casa "El Senyal" era la casa de la Carme Manrubia. La Mercè s'hi havia estat durant certes temporades i hi va escriure alguns llibres, però la seva casa, la que ella es va fer *"oberta als quatre vents"* com deia, és més amunt i em penso que ara és propietat d'uns alemanys. El lloc li agradava molt i se la va fer molt il·lusionada després d'obtenir el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, i em penso que en bona part gràcies als drets de la pel·lícula basada en la

Plaça del Diamant. Volia una casa des de la que es veiés com sortia el sol per una banda i s'amagava per l'altra.

Pregunta: Què en recorda dels seus últims dies?

Resposta: Quan se li va descobrir la malaltia estava passant uns dies a Barcelona i va venir de seguida a Romanyà. Tres o quatre dies més tard ja va ser ingressada a la Clínica Muñoz de Girona. Fins la seva mort vaig estar moltes hores al seu costat.

“I quan anava a clavar dos cops de puny a la porta vaig pensar que faria massa soroll i vaig picar la paret i em vaig fer molt de mal. I em vaig girar d’esquena a la porta i vaig reposar i tenia molta matinada a dins. I em vaig tornar a girar de cara a la porta i amb la punta del ganivet i amb lletres de diari vaig escriure Colometa, ben ratllat endintre i, com d’esma, vaig posar-me a caminar i les parets em duïen que no els passos, i vaig ficar-me a la plaça del Diamant: una capsa buida feta de cases velles amb el cel per tapadora”.

La plaça del Diamant
Mercè Rodoreda

Mariàngela Vilallonga, catedràtica de Filologia Llatina de la Universitat de Girona, directora de la Càtedra M.Àngels Anglada i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, és una estudiant de la literatura que va conèixer Rodoreda en persona i va comprar la casa "el Senyal" de Romanyà, on l'autora havia passat algunes temporades. Al llarg de les declaracions podreu comprovar l'interès i admiració que la Mariàngela sent per Rodoreda. Gràcies a la seva col·laboració hem pogut conèixer la vida de l'escriptora des d'un altre punt de vista.

Pregunta: Mariàngela, com vas conèixer Mercè Rodoreda i com és que et va interessar tant la seva vida i obra?

Resposta: Vaig conèixer Mercè Rodoreda a l'inici dels anys setanta, quan ella passava llargues temporades a Romanyà de la Selva, a la casa de la seva amiga Carme Manrubia. La vaig conèixer a través dels meus pares, perquè totes dues amigues compraven a la botiga familiar. Jo estudiava Filologia Clàssica a la Universitat Autònoma de Barcelona, en aquells moments, i la meva mare, que ha estat i és una gran lectora, ja havia llegit novel·les de Rodoreda i les teníem a casa. Però la meua relació estreta amb Rodoreda ve després de la seva mort i es produeix a través d'aquesta casa en la qual va viure els primers anys a Romanyà de la Selva i de la literatura que va produir-hi. Mercè Rodoreda va arribar a Romanyà l'any 1972 i va viure al xalet que Carme Manrubia s'hi va construir i que van anomenar El Senyal (ara El Senyal Vell). De fet, aquesta casa i la muntanya de Romanyà van donar a Rodoreda la seguretat i la pau que necessitava per a escriure en els darrers anys de la seva vida. I va ser profitosa l'estada en aquesta casa, a Romanyà: hi va acabar *Mirall trencat*, hi va escriure els "viatges" de *Viatges i flors* i també la novel·la *Quanta*,

quanta guerra... De fet, aquestes tres obres i la casa configuren la meua estreta relació amb Mercè Rodoreda. Perquè el meu marit i jo vam comprar la casa de Carme Manrubia el mes de febrer de 1984 i perquè aquesta casa i els boscos de Romanyà apareixen en aquestes obres, Rodoreda en va fer matèria literària i jo me'n vaig adonar. Mercè Rodoreda també es va construir una casa a Romanyà, l'any 1979, que va poder gaudir poc, perquè va morir l'any 1983.

Pregunta: Fa temps que et dediques a investigar i estudiar Mercè Rodoreda, creus que encara hi ha aspectes d'ella que la gent no coneix?

Resposta: Com a investigadora m'ocupo fonamentalment de la literatura llatina i més en concret de la que es va escriure a la Corona d'Aragó durant l'època del Renaixement, la del moviment que es coneix amb el nom d'humanisme català. Per les circumstàncies personals que acabo d'esmentar i per la passió que sento per la literatura de tots els temps, he llegit molt Rodoreda i he viscut molt Rodoreda a Romanyà de la Selva, per això he escrit sobre la relació entre la darrera literatura de Rodoreda i el paisatge que l'envoltava i que va reflectir en aquestes obres. M'agrada

de reflexionar sobre la relació entre la literatura i el paisatge, "el paisatge crida la mirada", deia M. Àngels Anglada, el paisatge acaba influint sobre l'obra d'un escriptor i la mirada de l'escriptor acaba influint sobre el paisatge. De tot això m'ocupo també des de la Càtedra M. Àngels Anglada que dirigeixo a la Universitat de Girona, i dóna com a fruit els Itineraris literaris que elaborem. Però hi ha estudiosos de Rodoreda que s'hi dediquen quasi en exclusiva i que investiguen a fons tots els petits detalls de la seva obra i l'estudien amb precisió. Vaig a la pregunta que m'heu fet i la resposta és contundent: efectivament, encara hi ha molts aspectes de l'obra de Mercè Rodoreda per a estudiar i molts aspectes d'ella que la gent no coneix. Però, de fet, el que és important d'un escriptor és l'obra que ha deixat, no la seva vida, tot i que la vida hagi tingut molt a veure en la creació de l'obra.

Pregunta: Referent a la casa de Romanyà de la Selva, com és que et vas decidir a comprar-la? Fou tan sols per l'admiració que sents per ella?

Resposta: De la casa de Romanyà me'n vaig enamorar, quan hi vaig entrar per primera vegada al gener de 1984, al mes següent ja la vam comprar. La casa és especial, té un gran vitrall al bell mig que la fa ser lluminosa, mentre sigui de dia la casa és clara, encara que els porticons de portes i finestres estiguin tancats. És envoltada d'un jardí i una tanca de fusta blanca, enmig de les Gavarres, té tota una muntanya per jardí. Des del teulat pots veure "amb una girada d'ulls el mar i la cresta blanca dels Pirineus". I s'hi poden contemplar "les postes de sol més carminades del món i els naixements de lluna més emperlats". Sí, el fet que hi hagués viscut Mercè Rodoreda i que hi hagués escrit el que hi va escriure va

ajudar. Com es pot no voler una casa que és tota ella literatura?

Pregunta: Has mantingut la casa intacta. Però l'essència de la casa suposem que també es deu als racons que apareixen plasmats a les seves obres, podries explicar-nos quins són?

Resposta: Aquell estiu de 1984, mentre rellegia en el meu estudi, que era l'estudi de Rodoreda, en el jardí, les obres que Rodoreda havia escrit allà, em vaig adonar que tots aquests elements -que m'envoltaven i que l'havien envoltada- Rodoreda els havia introduït en les seves obres. Al "Viatge al poble de la por", una de les narracions de *Viatges i flors*, descriu el jardí amb els arbres, "una olivera de tres branques, signe de pau, senyoreja a l'entrada al costat de tres xiprers signe de bon acolliment", que encara són allà per rebre el visitant, descriu els arbusts, i també l'interior de la casa. A *Mirall trencat* apareixen molts elements que són al jardí de la casa El Senyal Vell, que són a la mateixa casa. No sé ben bé quina de les dues va ser primer: la casa i el jardí de debò o la novel·la. Hi ha una simbiosi estreta entre l'una i l'altra: hi ha un mirador dalt de la teulada amb la barana de ferro, hi ha l'estany, hi ha els tres cedres al fons del jardí, i naturalment hi ha el llorer just darrere la casa al costat del caminet de lloses, en el mateix lloc que apareix en la novel·la.

Pregunta: I ja per acabar ens agradaria que ens diguessis quelcom que vulguis destacar de Mercè Rodoreda: una frase cèlebre, una anècdota, una curiositat...

Resposta: El dia 15 de març inaugurarem a Romanyà de la Selva un Espai Rodoreda, i un Itinerari literari que s'atura en els llocs rodoredians, on hi haurà uns rètols amb unes frases

de Rodoreda que he triat per a cadascún dels punts. Us convido a seguir aquest Itinerari, fet a partir dels textos de les obres que Rodoreda va escriure allà dalt on crea i recrea la muntanya, ja sigui el guiat per actors que llegiran els textos en veu alta, ja sigui l'auto-guiat que cadascú pot seguir amb la guia que editem dins la col·lecció d'Itineraris de la Càtedra M. Àngels Anglada de la Universitat de Girona. De frases de Rodoreda que m'agraden o que em sacsegen i que tinc fixades a la memòria n'hi ha moltes, triaré aquesta de *Quanta, quanta guerra...*: "Tu ¿què hi tens, a dintre? Jardí o infern? Una mica de tot. Segons d'on bufa el vent."

Col·lectiu de redacció

La Rodoreda i el seu cínic somriure

Foto: Arxiu Vilallonga

La centenària Rodoreda i Llagostera

Enguany, és sabut que es commemora el centenari del naixement de Mercè Rodoreda (Barcelona, 1908 – Girona, 1983), la més gran escriptora contemporània de les lletres catalanes. Normalment, aquesta mena d'actes són emprats amb finalitats polítiques o nacionalistes per afermar caràcters d'identitat i d'orgull de l'ésser patriòtic d'una cultura determinada. Així, hom ha pogut veure mantes commemoracions de les grans figures de les lletres catalanes i de les lletres espanyoles, amb els seus respectius missatges polítics més o menys nacionalistes. Igualment, són celebracions llunyanes, que es veuen en un horitzó remot dels pols culturals que són les capitals, com Barcelona en el cas català, com Madrid en el cas espanyol.

Tanmateix, per al centenari de Rodoreda no serà així. Mercè Rodoreda va triar aquesta terra, la que es troba al llindar de la plana selvatana, com a llar dels seus darrers dies, on poder desplegar el seu retorn a Catalunya i la seva narrativa més plena. Des del seu recer celest a la gavarrenca població de Romanyà de la Selva, mirador privilegiat sobre la dita plana selvatana, la vall d'Aro i la mar de la badia dels Guíxols, Rodoreda es veié forçada a la baixada a la civilització que era Llagostera i Santa Cristina d'Aro, en comparació a la salvatgina Romanyà. Així, la Rodoreda novel·lista, la Rodoreda triomfant de les lletres catalanes era transeünt habitual de la baronial vila de Llagostera, on havia de proveir-se de tot allò que l'aspra muntanya no abastia. El vell petit comerç familiar de Llagostera recordarà encara la figura de la senyora Rodoreda, discreta i distant, amb el seu somriure enigmàtic, de cínica faisó. No fou –ni és– una figura aliena; Rodoreda forma part de la història quotidiana de Llagostera.

Certament, no hi ha a les seves obres de la darrera etapa cap referència literària a Llagostera. Tampoc mostrà mai gaire atenció al caràcter de la vila. Per a ella, es tractava d'una vila d'affers d'intendència, per bé que hi tingués algunes bones amistats, si és que Rodoreda hagi pogut tenir mai alguna bona am estat "de debò", com diria ella. L'espai literari era –i és avui– Romanyà de la Selva, el seu santuari

immortalitzat per sempre a la literatura catalana. És per això que la població d'alçada lleugera acollirà una bona part dels actes de celebració i homenatge a l'escriptora. Barcelona no tindrà el monopoli dels actes commemoratius; no pot, atès que Rodoreda, com ella mateixa digué, no hi va poder escriure mai una sola línia. Romanyà roman el poble literari per excel·lència.

I què pot fer Llagostera en aquesta conjuntura? Reivindicar-se com a poble del comerç rodoredià? Com a poble d'acollida de la freda Rodoreda? Com a vila de la memòria comuna de la vida quotidiana de l'escriptora? No, no ha de caure a cap d'aquests tics commemoracionistes de poca entitat. Llagostera ha de fer valer el seu paisatge, les seves contrades selvatanes de Panedes, pòrtic al Romanyà rodoredià. Llagostera fou la vida en civilització de l'escriptora i una entrada al seu recer celest de la muntanya. En definitiva, Llagostera ha de vendre's ella mateixa, ha de vendre el que és i no pas la petitesa del que podria ésser. En el fons, la civilitat de Llagostera va captivar, va enlluernar massa Rodoreda perquè en pogués escriure alguna pobra línia. Aquest és el tresor rodoredià de Llagostera.

Borja Vilallonga

D-SPORTS

MARGARITA DARDER ESTEVE
www.d-sports.org • info@d-sports.org
Pl. Campmay, 6 • 17240 Llagostera • Tel-Fax.: 972.83.00.02

Ramon Gurnés
Agència

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 972 83 09 07 - Fax 972 83 10 66

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

Venda de pisos Carrer Carrilet

Carreter Maiena, 15
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon i Fax 972 83 02 06
comascorrius@hotmail.com

SUBMINISTRES
DICOR 2006, S.L.

Subministraments de
ferreteria i maquinària

DIEGO CORTÉS RUANO
Mòbil 609 520 073

Distribuidor oficial de

C/ Indústria, 16
Tel. 972 805 363 - Fax 972 831 842
17240 LLAGOSTERA (Girona) Espanya
dicor@wanadoo.es

HOSPITAL VETERINARI

**CLÍNIQUES VETERINÀRIES
PERRUQUERIES CANINES**

URGÈNCIES
Tel. 972 331 248

BLANES: HOSPITAL: Rbla. Joaquim Ruyra, 75 - Tel. 972 331 248
CASSÀ DE LA SELVA: Ctra. Provincial, 141 - Tel. 972 460 526
MALGRAT DE MAR: C. Passada, 49-51 - Tel. 937 612 700

www.cinos.cat

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Taller Mecànic

Joan Puig i Fills, S.L.

Servei de Grua 24 hores

Venda i reparació de maquinària de jardí

Ctra. de Tossa, 13
Tel. 972 80 56 84
Fax 972 83 18 48

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CAN CASSOLES

Actualitat esportiva

A continuació us oferim un petit anàlisi esportiu per repassar, molt per sobre, a quin nivell estan actualment els esportistes del nostre poble.

Bàsquet:

El sènior masculí "A" continua a la part mitjana de la classificació amb un balanç igualat de victòries i derrotes.

El sènior femení "A", encapçala la classificació i manté totes les esperances per a repetir la fase d'ascens de la passada temporada.

El sènior femení i masculí "B" es mantenen a la part alta i mitjana de la taula.

Futbol:

El primer equip segueix enganxat als equips capdavaners i manté les esperances d'opcions a l'ascens en tot moment.

A tercera regional, el segon equip, ha deixat escapar alguns punts innecessàriament tot i que segueix amb l'ascens com a objectiu.

Pel que fa a l'equip femení ha aconseguit alguns punts però sembla que la primera temporada d'adaptació de l'equip és dura.

L'èxit però, és poder gaudir del futbol femení al poble.

Handbol:

El primer equip d'handbol ha quedat primer del grup A de segona catalana i a hores d'ara estan disputant la fase d'ascens a primera catalana. Esperen aconseguir-ho.

Pel que fa als juvenils han descendit últimament i ara estan a la part mitja-baixa de la taula.

Tir paralímpic:

Miquel Orobitg, va aconseguir el passat 2007 com es habitual un reguitzell de meritosos títols en les disciplines de tir paralímpic:

a l'abril va aconseguir al campionat d'Espanya dues medalles de plata en carrabina aire. Un mes després va guanyar la medalla d'or al campionat de Catalunya també en aire.

A l'Open Croatia 2007 va guanyar plata amb rifle cal.22 a 50 metres. En la mateixa modalitat va aconseguir 2 ors al campionat d'Espanya.

A més, en Miquel ha aconseguit la classificació pels jocs olímpics de Pequín 2008. Moltes felicitats i molta sort!

Patinatge:

El diumenge 18 de febrer el Club Patinatge Llagostera va participar, un any més, al Campionat de Catalunya de Grups Show en la modalitat de grups petits. Les nostres patinadores van obtenir la tercera posició amb "Ressaca noble", una coreografia de Javi Moreno, qui substitueix a Eva Estanyol com a entrenador d'aquestes campiones. Així doncs, el pròxim mes de març participaran al Campionat d'Espanya a la localitat alacantina d'Alcoi. Des d'aquest col·lectiu volem desitjar molta sort a les nostres patinadores; esperem que continueu omplint el poble d'èxits.

Motor:

Marc Martínez guanya una cursa molt igualada i es situa com a primer líder de l'Open que organitza Peu a Baix.

Girona, 26 de Febrer de 2008.- Amb la prova inaugural de Llagostera, el passat diumenge, Peu a Baix Motorclub Girona aconseguia novament un gran èxit tant al Quad Cross Country que va suposar un rècord de participació, amb més de 60 pilots inscrits, com en el Enduro Cross Country que es va disputar com aperitiu a la cursa de quads el dissabte i que va tenir a Guillem Pares (Cat. 125-250 4t), Armand Monleon (Cat.Superior) i Benet Sellarées (Cat. 250-300 2t) com a guanyadors.

A més de l'èxit participatiu, Peu a Baix també va congrega un nombrós grup d'aficionats a l'antic circuit dels cremats, i més de 1000 persones varen seguir durant el cap de setmana les evolucions dels pilots d'Enduro, dels Quads i dels Buggies, una de les novetats més sorprenents i

que més varen atraure l'atenció dels presents.

La lluita en els 15 kms. de recorregut marcat va ser molt forta en totes les categories. En la categoria Q1, reservada als pilots més experimentats amb les montures més competitives, Marc Martínez es va imposar a molt poca distància de Jordi Roura i Rafa Tantina. En Q2, el guanyador va ser Aleix Garca mentre que entre els júnior de la categoria Q3, Dani Vila en va resultar vencedor per davant de Oriol Vidal.

Cal destacar a més, les dues noves categories de l'any 2008. La categoria Q4, reservada als pilots debutants amb Quads d'estricta serie, va ser dominada per Pedro M. Jiménez que imposava el seu ritme a Jaume Serra.

Menció apart mereixen els Buggies, que varen fer les delícies dels espectadors amb les seves evolucions particulars. Joan Gurt en va resultar vencedor i juntament amb Jesús Cucharrera es perfilen com a dominadors d'una nova categoria que pel que es va viure a Llagostera segur que guanyarà adeptes.

Llinàs i Rodríguez amb el Nissan Navara durant la presentació a la Plaça Catalunya

La suspensió del rally Lisboa - Dakar va afectar directament al pilot Joan Rodríguez i al copilot Jordi Llinàs de Llagostera. Ambdós pilots es presentaven per primera vegada a la competició i alhora també eren el primer equip format per dos components llagosterencs. El rally es va suspendre per falta de seguretat a la població de Mauritània, concretament per amenaces d'atemptats durant les respectives proves.

Llinàs i Rodríguez ja ho tenien tot preparat per participar amb un Nissan Navara de l'equip Alupu Team, al grup T2. Un cop assabentats de la freda notícia varen acordar amb els patrocinadors que els diners invertits en el cotxe, entre d'altres, els utilitzaran per participar en el campionat estatal de raids.

Joan Rodríguez i Jordi Llinàs a la presentació de l'equip a la Plaça Catalunya

Col·lectiu de redacció

GRÀFIC Llagostera

C/Cadí, 1
17240 - Llagostera (Girona)
T.972.83.17.87
F.972.83.17.86
llagostera@mausgrup.com

Material d'oficina
Mobiliari
Consumibles
Còpies b/n i color
Plottejat
Article regal
Prensa
Enquadrernacions
Plastificacions
Personalització d'objectes

Des de Llagostours t'obrim una finestra al món...

Vine i demana pressupost sense compromís!!

Viatges a la Carta

Viatges final de curs

Targetes regal

Lloguer de cotxes

Forfaits Ski

Reserva d'hotels

Entrades a espectacles / Parcs d'atraccions

Preus especials per viatges de noces !!

LLAGOSTOURS C/ Migdia, 36 - 17240 - Llagostera

Telf. 972 831114 llagostours@viatgeslarambla.com

Entrevista a Quim Carbó

"Sóc filòleg, però l'esport i el patronat m'ho han donat tot"

La seva feina és la seva màxima passió, ha fet des de fa 20 anys el que més li agrada; i al pavelló (que coneix forat a forat, millor que casa seva) hi ha fet de tot menys entrenar. No ens equivoquem doncs si considerem en Quim, a part d'un dels pals del paller del patronat, una persona treballadora, pacient i molt ordenada. Ell es defineix com a bona persona, tímid i massa sincer però per sobre de tot intenta ajudar a tothom abans que pensar en ell mateix.

Nascut el 1965, recorda com si fos avui el dia en que va començar a treballar de secretari de la UE Llagostera. Cassanenc de naixement, es va traslladar a Llagostera quan tenia 16 anys; aficionat al futbol des de sempre cada diumenge fins al dia d'avui n'ha seguit al primer equip, però sense oblidar la resta d'equips i esports. Tot estudiant filologia al Col·legi Universitari de Girona un recordat 26 de Juliol del 87 va ser quan tot va començar. Integrants de la junta de la Unió el van a trobar perquè necessitaven un secretari i un estudiant aficionat al futbol era la persona indicada. El dia 27 ja treballava. Les reunions al Casino i a Can Pujolràs feien que es trobessin amb els integrants del Patronat Municipal d'esports. Aquestes coincidències van fer que passés a formar part, com a secretari, del patronat i amb les responsabilitats de portar la part d'administració de totes les

entitats esportives afiliades el 1990.

Al cap de poc temps, un dels moments que més recorda i el qual considera dels més importants, el febrer del 91, es va inaugurar el pavelló, la que passaria a ser la seva segona casa. Aquest fet però va coincidir amb l'any de servei militar que va fer a Sant Climent Sescebes.

"Tot i que ara s'hagi quedat petit, el pavelló ha estat sens dubte i durant molts anys un dels millors de Girona i li ha donat al poble unes millores molt grans."

Després de 20 anys en aquesta feina ens explica que l'augment d'esportistes, equips, esports, equipaments i títols és més important cada any. També que el Patronat té un organigrama molt consolidat de fa molts anys i això hi ajuda. Actualment però recorda que hi torna a haver problemes d'infraestructures ja que cada cop es és més difícil, quasi impossible, de quadrar els horaris; i també recalca la il·lusió de poder tenir ben aviat el camp de futbol remodelat i amb gespa artificial.

"L'any passat quan arribaven al camp de futbol els jugadors del Vic, un d'ells li va dir a un altre -Aquí hem de jugar?, però si això sembla el pati de col·legi, en aquesta categoria (regional preferent) hauria d'estar prohibit poder jugar en un camp així.- Sempre ho recordaré."

Té en els millors dels records i entre altres l'època en què els cadets d'handbol jugaven a lliga catalana contra el Barça, el Granollers i la final jugada a Vilanova i la Geltrú; també l'as-

cens de 3a a 2a regional del primer equip de futbol la temporada 1997-1998 després del descens la temporada anterior i l'ascens a primera el 2004-2005 i a preferent el 2005-2006; i s'endu el record també del millor premi assolit mai per un esport del patronat, una copa que guarda amb una estima especial, la de campiones d'Europa de patinatge artístic a Nantes amb el grup show petit.

Per acabar doncs, donar les gràcies a en Quim pel seu temps dedicat i per part meva dir que

ha estat un petit homenatge a una persona que des del meu record tinc present al mateix lloc, fent el mateix i que sempre m'ha ajudat. En Quim aquesta vegada, amb l'entrevista, m'ha sorprès com una persona experta, interessant, implicada amb tot allò que fa i un exemple per a qualsevol.

Jordi Mir

Donna's
Dolors Pico Amat
 esteticista
 10 anys amb tu

Vine a conèixer un nou concepte

Estètica Holística

*Hi ha moltes tècniques per
 tenir cura del cos.
 Cal tenir un bon ventall
 de possibilitats i donar
 a cadascú el que necessita*

HORES CONVINQUDES
 C/Comte Guifré 11
 Tel. 972 831 444
 17240 Llagostera

Embotits i Carns

J & V Miquel
 S.C.

Almogàvers, 13
 Tel. 972 830 299

17240 LLAGOSTERA

Francesc Pujadas

 FONTANERIA - ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ - GAS - REGS
DESAIGÜES - IL·LUMINACIÓ

Passeig Romeu, 57 B, 2a. - Tel. (972) 83 00 13
 17240 LLAGOSTERA (Girona)
 Mob.629351666

Opel. Fresh thinking
- better cars.

Opel Antara.

4 ANYS A TOTA MÀQUINA

SAGUÉNET
el rentat manual de Llagostera

Rentat de llantes

Pre-rentat

Rentat

Raspall

Esbandit

Cera

Rentat sense taques

TAMBÉ NETEJA DE TAPICERIES.
ESPECIALISTES EN PELL.
INFORMA'T

c/ Cantallops, 7 17240 LLAGOSTERA Tel. 972 83 02 43

www.sague.com

Reduir el consum per viure millor

No és cap novetat: vivim en una societat de consum. El nostre sistema econòmic es basa en el creixement il·limitat i per tant, tard o d'hora, tocarà a la fi perquè el nostre món té límits i alguns d'ells ja els tenim davant nostre: els problemes ecològics de la producció i els consum desmesurats ja han agafat dimensions globals. La contaminació de l'atmosfera, de les aigües i de la terra, l'esgotament de les fonts energètiques fòssils i dels recursos naturals, al mateix temps que els abocadors de residus estan plens fins dalt.

Diuen que l'economia va bé quan creix la producció, el consum... L'economia va bé però... i les persones? Diguem-ho clar: en realitat, el sistema que ha de servir per satisfer les nostres necessitats ens ha passat al davant per satisfer les seves de necessitats, i les persones ens hem tornat servidores del sistema: arrossegats per la moda i la inconsciència, comprem i comprem coses buscant-hi amb decepció una dosi de felicitat. I aquesta és la sort de la minoria de la humanitat, els que vivim al primer món, ja que en aquest model no hi cap tothom; es basa en la desigualtat i és la causa de l'exclusió de la majoria i en conseqüència de les emigracions massives que estem vivint. Estem arribant al final d'un carrió sense sortida però tenim la possibilitat d'agafar el camí de les tres erres sobre el consum:

-Reciclar els residus per pura necessitat, ja que estem esgotant les reserves naturals i els abocadors de residus es troben a punt de vessar.

-Reutilitzar totes les coses que, tot i no ser noves, es troben en bon estat. És un principi de sentit comú.

-Reduir el nostre consum, moltes vegades innecessari i compulsiu. Per aconseguir-ho s'ha d'aplicar la quarta erra: raonar si de veritat necessitem aquella cosa que estem a punt de comprar.

Aquest camí és una esperança per no arribar a un col·lapse global i al mateix temps ens fa veure que no vivim millor pel fet d'estar a la última moda. Començaran uns canvis personals que ens faran aprendre de nou aspectes que havíem deixat de banda: el valor del temps (no oblidem que la nostra vida dura un interval de temps), de ser menys dependents de la cartera i de l'aparença personal, un dia a dia menys estressat ens farà més sensibles i creatius i comprendrem que una vida senzilla i digna és possible i ens pot aportar satisfaccions més profundes que el model que actualment tenim.

Si no ens agrada el món actual no esperem pas que ens el canviïn des de dalt. Els canvis importants comencen per baix. Si jo canvio, el món canvia.

Jordi Serrat

Encarregat de la Deixalleria de Llagostera

Una forma diferent de mirar la terra

Els combustibles fòssils, l'oxigen atmosfèric i l'economia

Darrerament es parla molt del canvi climàtic relacionat amb el increment de diòxid de carboni (CO_2) a l'atmosfera com a conseqüència de la crema de combustibles fòssils, però no s'explica que en aquesta reacció també intervé l'oxigen atmosfèric (O_2), imprescindible per a la combustió de qualsevol carburant.

Cercar la relació entre diferents aspectes d'una mateixa realitat és la base fonamental de la intel·ligència. En aquest cas es tracta de relacionar el canvi climàtic amb el consum de combustibles fòssils, i la combustió d'aquests amb l'increment de CO_2 a l'atmosfera i la consegüent disminució d'oxigen. Tot això és molt il·lustratiu.

No obstant això, relacionar l'economia del petroli i la política energètica amb les fulles dels vegetals que treballen aferrissadament amb l'energia de la llum del sol per descomposar les molècules de l'aire contaminat de diòxid de carboni (CO_2) amb la finalitat d'incorporar el carboni (C) a la seva estructura i lliurar a l'atmosfera l'oxigen necessari per a la respiració de tots els éssers vius, ja seria més complicat.

A petita escala, per cremar 7 litres de gasolina, -que podria ser el consum d'un turisme per cada cent quilòmetres de recorregut- el carburador del motor del cotxe, independent de la gasolina que ens proporciona la indústria del petroli, necessita SETANTA MIL LITRES D'OXIGEN. (10.000 litres d' O_2 x 7 litres de gasolina = 70.000 litres d'oxigen) i és precisament això el que volem explicar.

Si un sol motor de combustió interna de qualsevol cotxe convencional crema aproximadament DEU MIL LITRES D'OXIGEN PER CADA LITRE DE GASOLINA QUE CONSUMEIX, podeu imaginar-vos la quantitat d'oxigen que es consumirà per fer funcionar els motors de tots els cotxes?

Reflexionar sobre la quantitat d'oxigen que és necessari per a la combustió de cada litre de combustible que consumim, i recordar que serà abocat a l'atmosfera en forma de CO_2 irrespirable ajudarà a entendre la gravetat de la situació ambiental actual i la coresponsabilitat de la política energètica i econòmica que ho ha propiciat.

Això ens fa veure els tubs d'escapament dels vehicles o les xemeneies de les centrals tèrmiques (on es genera l'electricitat per fer funcionar les nostres fàbriques) com els veritables responsables d'aquesta emergència planetària que representa l'escalfament global.

Saber valorar el medi natural és reconèixer la importància que tenen per nosaltres totes les plantes, -ja siguin herbes, arbusts o arbres- portadores dels fràgils mecanismes fotosintètics que fan possible la regeneració de l'aire de l'atmosfera, el mateix aire que els éssers vius necessitem per respirar.

D'aquí la necessitat d'interessar-nos per conèixer el mecanisme de les coses, i entendre que, si els humans encara avui poden seguir respirant i "*la nostra tecnologia fòssil*" segueix funcionant no és precisament per la

intel·ligència que hem mostrat amb l'ús i abús de la energia del petroli i la seva tecnologia, sinó gràcies a la funció clorofil·lica de les plantes de tot el planeta.

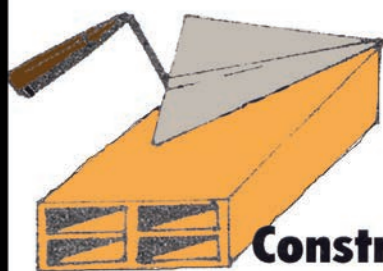
La paradoxa és que, perquè les màquines tèrmiques –símbol de la Revolució Industrial i alhora responsables de l'augment del CO₂– segueixin funcionant és imprescindible l'oxigen atmosfèric que les plantes ens proporcionen gratuïtament. Tot això provoca la contaminació de tot el planeta, sense pagar, perquè el problema és la combustió, la qual l'economia actual no pot quantificar ni valorar, i el que no es paga en diners es paga en salut. És una realitat que cal conèixer i que moltes vegades es presenta com a coses diferents,

quan és el mateix vist des de diferents perspectives.

Si el problema es la combustió, la millor herència tecnològica que pot deixar la nostra societat a les properes generacions són tecnologies desenvolupades per a l'aprofitament de la llum i la calor del sol, que al cap i a la fi, és l'únic combustible que no contamina.

MAS ROIG II, HIVERN DEL 2008.

**DR. FRANCESC SUREDA I ALSINA,
MÀSTER EN COMUNICACIÓ CIENTÍFICA. PER LA
UNIVERSITAT POMPEU FABRA DE BARCELONA.**

Construccions

Manel Malagón Serrano

Comte Guifré, 2, 2n, 1a
17240 Llagostera
Telf.: 972 83 01 03
Mòbil: **629435509**

e_mail: construccionsmalagon@hotmail.com

SERVEI DE NETEJA DE XEMENEIES

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
Telèfon 972 83 01 90
Fax 972 80 53 83
17240 LLAGOSTERA (Girona)
E-mail: pinsosvinyas@infonegocio.com

[Amb assumpte] (II)

Respires. Amb una cadència curta i regular. I sonora, audible a pesar de l'opacitat del silenci. La caixa és tan gran i tan estreta... Les contradiccions dels objectes que et desborden, t'ofeguen. Elles *també* t'ofeguen. Però evites pensar-s'hi. Ho intentes i tornes a intentar-ho. Però negar-ho obstinadament t'accelera el compàs vital, aquella melodia essencial. Penses, de manera lacònica, que no podràs escapar a l'opressió que et sobrevé... El següent pas, infranquejable, serà l'asfíxia. Tens el cor gran -sempre has pensat més en els altres que en tu mateix-. Però la generositat en temps de crisi és sempre una càrrega fatal. El cor, ingent, té una vida que et supera. I aturar els seus batecs, la seva ànsia de victòria, t'és impracticable.

(Hi havia una vegada un enigma que es consumia sense ni tan sols poder-se formular.)

Calles, perquè et negues a afrontar la mort abraçat a la por. Que sigui aquest el meu primer i últim dia sense retorn. I que sigui així. Ho penses, ho acceptes i, alleugerit, sents que la suor que se t'esmuny per sota l'orella és celestialment (?) freda. Que sigui...

(Era, però ningú volia veure'l. I encara menys, sentir-lo.)

La consciència, ara clandestina i sempre punyent, t'obre els ulls. L'ofec ja és complet. L'asfíxia, una segona pell. Però et negues -«no, no, no...»- a acceptar aquesta resignació vital tan solemnitzada a l'Antigor. Tu també tens por a la mort. Perquè tu tampoc et vols morir. Mai. No en una caixa tan gran i tan estreta. Desconeguda, invisible al món.

(Només el sol, infinit i absurdament etern, el mirava fixament als ulls. Cada dia.)

Necessites que algú et plori, que les seves llàgrimes brillin humides només per tu...

I el cor, desbocat i errant, impassible, camina triomfal cap a la victòria final. El *control* també t'ha abandonat. Miserablement, penses. I res no és igual. Fins la caixa té vida pròpia. Ja no és ni gran ni estreta. Ara és petita i ampla. La vida s'esmuny, com la suor, amb un somriure d'orella a orella. Grotesca.

(I la lluna, més o menys plena, el colpejava inclement i indiferent. Cada nit.)

Estàs perdut. La respiració a penes és una evocació d'aquella vida que ja no et pertany -ho ha fet alguna vegada?, et preguntes-. Demanes un fil de llum que et connecti amb *ells*. Implorés un altaveu per mínim que sigui. Si no pots expressar-te... Mentida, vols dir que, si ningú no et sent *no* ets. «Sense els altres *no* sóc», penses. Que t'escoltin un moment, si us plau. Només un.

(Un enigma que naixia, que no creixia i que moria. Enmig d'incomptables enigmes...)

Que t'atenguin un instant, que parin l'orella *per* tu. Vols dir tantes coses...

Que no entens la frivolitat de fer distincions en la mort. Que t'és impossible acceptar que al cínicament classificat primer món les morts siguin qualitatives. Que et supera que el trànsit d'un infant, d'un adolescent o d'una dona tingui més valor que el de la resta. Que a ells els incumbeixi més condol, més plany i més aflicció. Que hàgim de plorar dos dies i dues

nits amb la premsa als genolls i el televisor als ulls. La mort d'un membre de les forces de seguretat -de l'estat o de la nació- enmig d'un diàleg de foc, la d'un menor a mans d'un altre menor, la d'un jove a la carretera, la d'una noia a mans del seu foll enamora. La còlera et devora quan veus que de manera impúdica i pública s'accepten les classes socials en la mort.

...Quan veus que tu, moribund de segona, restaràs per sempre ignorat en l'anonimat de la vida, naturalment. En una caixa gran i

estreta. Petita i ampla.

(...en la immensitat estèril cínicament classificada com a tercer món.)

Jordi Plà

Bona Festa Major!

INDUSTRIAS CRISTINENCAS, S.A.
Ctra. C-65, km 8 - TELÉFON 972 83 06 60 - FAX 972 83 13 74 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
www.moblesmula.com - moblesmula@moblesmula.com

**Transports
PAYRET**

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

OSTEOPATIA
QUIROMASSATGE
QUIROPRAXIA
DRENATGE LIMFÀTIC
FANGOTERÀPIA
TERÀPIES MANUALS
MASSATGE AYURVEDA
ESTÈTICA
GIMNÀSTICA CORRECTIVA

C/ Mas Sec, 53 • 17240 LLAGOSTERA (Girona)
TEL: 972 83 10 07 • Fax: 972 83 13 67

El feng shui

Fullejo les pàgines de l'“*Abans*” i m'abandono a la secreció de nostàlgia que produeixen tots els àlbums de fotografies. Però l'“*Abans*” és un àlbum comunitari i la inevitable ingesta de malenconia que m'empasso pàgina a pàgina i el potent efecte del seu sabor agredolç, més que els records particulars, individuals, noto que furga en les preocupacions col·lectives. L'“*Abans*”, ja ho saben, és el fruit de la pacient recerca en els arxius personals i familiars i la seva socialització, per dir-ho així. Aquesta possibilitat de compartir els patrimonis fotogràfics privats i de salvar-los per a la col·lectivitat, deu ser un dels grans mèrits de la publicació. L'altre, probablement, és el de convertir la memòria oral en memòria escrita, fixar les vivències, els records i la recreació d'uns estils de convivència que ja formen part del passat. En altres paraules, convertir els episodis de la vida popular en història. Com tots els àlbums de fotografies, l'“*Abans*” també s'entreté en les imatges festives, en la cara més amable de la existència, i com totes les memòries personals, per algun instint vinculat a la supervivència, en queden al marge les arestes, els glops més amargs. Ningú fa fotografies als enterraments, i aquelles que s'han fet tan sols pretenien reproduir una notícia i no facilitar l'evocació d'un record. M'aturo en una imatge del carrer Camprodon, és a dir, de la carretera de Girona a Sant Feliu al seu pas per Llagostera. La glopada de nostàlgia és forta. És el carrer on vaig néixer i on vaig créixer, però no pateixin, no penso entretenir-los amb evocacions que només resulten emotives i interessants per a aquells que les han viscut. El que pretenc és descriure la imatge d'un carrer de voreres amples i car-

retera estreta on la Sarfa, aturada al mig de la calçada amb la porta oberta, recull els viatgers, i un Seat 600 l'avança relaxadament i s'entreté circulant una estona més pel mig, sense cap pressa aparent per retornar a la seva dreta. Hi ha les cadires del bar de Can Calm a l'exterior, i destaca, sobretot, la presència dels plàtans, d'aquells magnífics plàtans que ja no recordo i que no obstant això estic temptat a afirmar que encara enyoro. Té l'aire d'un poble cinematogràfic italià, de l'època de la Gina Lollobrigida o d'en Vittorio de Sica.

He llegit no sé on que a la Xina hi ha partidaris d'una doctrina que manté que les formes i distribució, així com l'orientació o alçada, del paisatge i dels habitatges que s'hi construeixen, s'han de fer sense trencar un alè vital, un equilibri, una forma proporcional d'ocupar l'espai que anomenen *feng shui*. En fi, ja sabem que la saviesa oriental té aquests rampells lírics, però ara mateix em sembla una manera perfecta per explicar el que veig al poble de la fotografia de l'“*Abans*”; i per lamentar el que hem perdut. Perquè segons tots els indicis ens hem carregat el *feng shui*. Com és obvi no em refereixo únicament a la carretera ni tampoc exclusivament a la nostra població, ni estic intentant responsabilitzar ningú individualment. El mèrit ha estat col·lectiu i respon a tot una concepció del món. Sé que la nostàlgia juga males passades i que la percepció de la bellesa té molt de convencional, d'aprenentatge cultural. I encara més, sé que aquella, la de la foto dels anys seixanta, era una societat tancada on senyorejaven les casulles i les mantellines, on els drets individuals i col·lectius eren subjugats i on les magreses predominaven molt

més que en l'actualitat. I els puc assegurar que no signaria cap regressió en aquelles condicions per més que pogués recuperar alguns rínxols. No obstant això, hi ha aspectes relacionats amb la dimensió humana de les coses, amb la calma, el silenci, l'equilibri o la simplicitat, que no sé si té a veure amb el *feng shui* o amb el ying yang, però que no hem sabut preservar. I enlloc estava escrit que el seu sacrifici fos imprescindible.

Enric Ramionet

LLENYES i CARBONS RISSECH
Tel. 972 830 572

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3
Tel. 972 83 04 80
Fax 972 80 56 97
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
e-mail : viversragolta@hotmail.com

Merceria i perfumeria

SARA

C/ Donzelles
Telf. 972 83 11 15
Llagostera

**Construccions
PUIG RECASENS, s.l.**

C/ Barceloneta, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 03 72
Fax 972 83 04 25

**RAMIONET
LLOVERAS**
ASSEGURANCES

Joan Maragall :30	Camprodon : 16
17240 Llagostera	17240 Llagostera
tel. 972 831 819	tel. 972 830 040
fax. 972 831 804	tel. 972 805 539

Un "Abans" i un després

L'Abans és amb tota seguretat el llibre més gran que mai s'hagi publicat sobre Llagostera. Gairebé 700 planes en format revista, un miler de fotografies que van des del 1888 fins al 1965, acompanyades de textos explicatius, i cap a tres quilos de paper del bo. És un volum preeminent, monumental i també parcial, però veiem quina és la pretensió dels editors: «*L'Abans* és una col·lecció de volums sobre la fisonomia dels pobles de Catalunya. El llibre que presentem és una secció longitudinal de la història viscuda del poble... Hi podem trobar temes ordenats segons el calendari festiu de l'any, dedicats a les entitats i el folklore, vistes de carrers i panoràmiques de la població, edificis arquitectònicament destacats, esdeveniments històrics locals, festes majors, fires, col·legis religiosos i laics, oficis perduts (sereno, baster, carreter,..) i altres de transformats (esparter, boter, sabater, carter, pagès, ...), comerços, personatges rellevants...El conjunt teixeix, gradualment, la història del poble».

Ens trobem davant un llibre gegantí, amb una extraordinària galeria de retrats que resumeixen el que ha estat bona part del segle XX a la nostra vila, amb les excepcions de la Guerra Civil (un tema que no es toca per una discutible decisió dels editors) i els darrers 40 anys que són prou recents com perquè molts llagosterencs els tinguem encara presents. En contrapartida hi ha referències als últims anys del segle XIX.

Tot i el colossal esforç de l'autor, l'antropòleg Josep Maymí, un dels problemes del llibre és que s'ha escrit a partir de les fotos que Maymí

ha pogut anar recopilant (una feina de molta paciència, gairebé de sant baró), la qual cosa provoca alguns buits i desequilibris informatius considerables. El resum és molt senzill: si hi ha foto, qualsevol llagosterenc/ca pot ser protagonista de *L'Abans*, però si no hi ha imatges, pràcticament no hi ha informació. I això passa amb carrers, oficis, entitats, personatges, comerços, etc. Tot i que encara no n'he pogut fer una lectura detallada, és una llàstima que persones singulars que ha donat el nostre poble en el segle XX, no hi surtin referenciades. En canvi, s'observa una certa saturació de personatges repetits o d'imatges que no aporten gaire res respecte d'altres que també es publiquen.

Val a dir, que en el seu treball de recerca Maymí ha recopilat unes 4.000 imatges i estic convençut que si ara endegués una segona tanda en sortirien quatre mil més. Ho intento explicar en el pròleg de *L'Abans* que Josep Maymí i la Marta Albà van encarregar-me: «L'èxit assegurat de l'obra és que l'autor ha après com entrar a les cases perquè li cedissin les imatges que s'han reproduït i, al mateix temps, perquè li comentessin l'època en què van ser captades, perquè li expliquessin els records viscuts i li obrissin aquesta gran caixa de Pandora que és la memòria personal.»

No hi ha dubte, però, que ens trobem davant el millor catàleg social de la història recent del nostre poble, i malgrat que alguns temes estan tractats amb poca profunditat, ben segur a causa de les obligades presses amb què havia de treballar l'autor per anar tancant capítols, en el meu record han ressorgit personatges i establiments que ja havia gairebé

oblidat, com ara l'Emili Piella, bevedor i cantador de tangos; en Pep de l'Horta, el jugador més "professional" que ha sorgit mai de Llagostera; en Miquel Roig, músic i cantant, i la foto de la Bodega Ramiro amb el Salat, en Manolo, en Molero i el mateix Josep Carreras. I què me'n diuen de les fotos de la Bodega del Pintor, amb en Joan Puigdemont i aquell mostrador farcit de peces de caça? I el Bar del Titit a la plaça? I els equips de futbol dels anys seixanta (cito els que em vénen a la memòria) amb Gascons, Margarit, Mayol, Enric i Florenci Clara, Ramon i Toni Soler, Francesc i Pere Sais, Carrasco, Joan Soler, Finazzi, Moll, Joan i Narcís Casas, i Tino Lloveras . I també jugadors de fora que les fotos m'han retornat com ara en Bono o en Llach. Potser ho tinc idealitzat, però amb jugadors només del poble hi havia hagut grans equips.

Mea culpa

En el pròleg de *L'Abans* vaig tenir un oblit que ara voldria esmenar. En la producció literària dels últims anys al nostre poble, hi tenen un pes específic molt important els llibres que amb tenacitat i amb una feina laboriosa digne d'autèntics professionals han publicat en Josep Cantó i l'Antoni Mascort: *Les muralles de Llagostera*, *Episodis de la història de Llagostera s. XVI-XVII* i *Episodis de la història de Llagostera s. XVIII*.

Per cobrir el període que el llibre ignora, la Marta Albà, arxivera municipal que ha estat l'autèntic motor de les publicacions històriques dels darrers vint anys, ha encarregat a l'autor de *L'Abans*, Josep Maymí, un nou treball, titulat provisionalment *Memòries de la Guerra*, que inclourà des de la proclamació de la República, l'any 1931, fins al final

de la guerra, el 1939. Per acabar de completar la història recent del nostre poble faltarien un parell de treballs més: un sobre els primers durs i miserables anys de la postguerra i el franquisme, i un altra que correspongui a l'època del despertar, primer econòmic i més tard democràtic, la mort de Franco, la Transició i les primeres eleccions democràtiques a l'Ajuntament de Llagostera.

Cuina de l'Escurat

Excel·lent iniciativa dels restauradors locals. Ja fa temps que es mostren molt actius, amb la Cuina del Bolet i la Cuina de Festa Major. En aquesta campanya aconsegueixen lligar dues coses molt preuades: un bon plat dels d'abans i un bon preu.

La Rusca

Els llagosterencs estem d'enhorabona. Després d'haver recuperat *El Butlletí*, hem d'afegir una nova publicació a l'oferta local: *La Rusca*, una revista mensual que edita el Casino Llagosterenc, dirigida per la Laura Jaime, i amb un consell de redacció entre els quals destaca en Marc Sureda, antic butlletísta i creador de la www.elpoll.com. *La Rusca* es gratuïta i és de bon llegir, amb moltes notícies breus, i tant s'hi poden trobar articles d'opinió com una entrevista o l'agenda d'actes del mes. La seva sortida ha generat un debat sobre la coincidència amb *El Butlletí*. De no tenir-ne cap hem passat a dues publicacions locals, i veurem si el poble dóna per tant. Però sempre val més dues que cap.

Ha de millorar

En el número anterior quedàvem a l'expectativa de com podien evolucionar les obres del passeig Pompeu Fabra. A part de la millora del ferm, hi ha la sensació que no s'ha guanyat res i, a més, el petit tram que hi ha entre la nova vorera i l'asfalt és totalment inoperant i perillós. Ja hi han caigut dues persones. Tampoc s'entén perquè no s'han tornat a posar els bancs que es van retirar. Algú ho pot explicar?

Joan Ventura Brugulat

Taller
Brugulat, s.l.

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/. Camprodón, 27 i 29
Telèfon 972 83 01 30
Fax 972 83 01 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Pizzeria La Lluna

PIZZES ARTESANES
CARNS A LA BRASA
PIZZES A DOMICILI

C/ Fivaller, 26 " Can Pep"
LLAGOSTERA. (GIRONA)
TEL. 972 80 55 66

amh
Comercial MESTRES, S.A.

Comercial MESTRES, S.A.
Pol. Ind. C/Indústria, 1-3
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972 83 02 95 - Fax: 972 83 11 01

e-mail: mestres@grn.es

food services

 CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA

HORARI

- Matí: d'11.00 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: d'11.00 a 13.30 h.

(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

C/ Fivaller, 2
Tel.: 972 83 10 53

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Polítiques de joventut?

Les polítiques de joventut s'han de desenvolupar entenent el jovent com una etapa de transició cap a la vida adulta, però a la vegada han de ser pensades des de les pròpies característiques d'aquesta etapa, és a dir, no les hem d'entendre com una còpia del món adult adaptada al seu món, sinó com una etapa amb producció cultural i social pròpia. Per aquest motiu, alguns especialistes són crítics amb iniciatives com els senats o plens per als joves, ja que per sí mateixes no són accions que connectin amb l'esperit i formes de participació pròpies d'aquesta etapa. Com diuen els que en saben d'aquest tema, les polítiques a les que faig referència s'han de dirigir a donar suport als joves perquè construeixin els seus itineraris amb la màxima autonomia, i també han d'invitar-los a ser responsables i crítics amb els valors dominants a la societat. Ells i elles són el present i el futur, el recanvi generacional sobre el que descansen els anhelos d'una societat millor, com ja deien els nostres avis! Un futur que molt sovint s'han de treballar a contra corrent i davant un panorama desolador. Les dades de l'atur entre el jovent (un atur que torna a créixer, segons les darreres informacions) són les més altes, i més en el cas de les noies que dels nois. Observem també com entre els 16 i 29 anys les taxes de contractes temporals són molt més altes que en altres grups d'edat. Això per no parlar de les dificultats que molts tenen per accedir a un habitatge de lloguer o bé de compra. Les respostes a aquests reptes des de les polítiques dutes a terme a Catalunya, des de la instauració de la democràcia, són bastant decebedores malgrat els tímids intents que en algunes ocasions s'han dut a terme. Aquesta decepció no solament la viuen

els joves que són destinataris de les esmentades polítiques, sinó que també és compartida per un bon grapat dels tècnics de joventut, tant de l'administració autonòmica com de la municipal i molt particularment de la darrera. Un recent estudi ens parla de l'alta mobilitat laboral que mostren els tècnics municipals de joventut a causa de la precarietat i inestabilitat de les polítiques de joventut i de la situació laboral que viuen.

Si aquesta anàlisi la traspassem al nostre municipi observem bàsicament dues qüestions: la primera és una important absència de polítiques de joventut. No recordo cap equip de govern que entomés aquesta qüestió com un repte prioritari tot i que sempre hem tingut una regidoria que entre les seves competències estava la de joventut (i això que abans parlàvem dels joves com a futur!). I la segona és que s'ha omès de forma important, com ja he esmentat en altres ocasions, que possiblement el canvi social més important que ha viscut Llagostera en els darrers anys ha estat l'obertura de l'I.E.S., ja que ara i des de fa una mica més de 10 anys, els infants i joves que abans havien de marxar del poble per seguir els estudis a partir dels 14 anys, ara romanen entre nosaltres fins els 18 anys. Aquest fet ha canviat el panorama dels joves al poble, però el poble no ha canviat en la seva oferta d'espais i activitats pensades per a ells, o si voleu concretar una mica més: destinades als adolescents.

Si a més desplaçem el nostre *zoom* cap a les activitats de lleure que s'impulsen a l'àmbit del poble, no em refereixo a les esportives (que solament són una part del que entenem

per lleure) sinó a les centrades en aspectes propis de l'animació sociocultural, veiem que aquestes són d'una pobresa espectacular. Davant d'aquest desolador panorama, els adolescents de Llagostera troben a faltar espais per la seva expressió cultural (música, descoberta de l'entorn, creació d'imatges...) on compartir el seu consum cultural i també on construir i reconstruir la seva cultura juvenil formant part del teixit social i associatiu del poble. No és gaire normal, com l'altre dia m'explicava una mare, que la colla de la seva filla, atesa a la manca d'un local per a joves i no per gust, s'hagin de menjar la pizza al parc de l'estació tant si és estiu com si és hivern. Bé, com veuen, tot el que he anat descrivint em porta a concloure que aquesta és una qüestió que cal entomar de forma decisiva. Les activitats de lleure dirigides als adoles-

cents i més o menys conduïdes per professionals s'han d'entendre com un vessant més de la formació que aquests joves han de rebre per poder construir un pensament crític que els dugui a qüestionar el model assimilador dels adults, i construir, per exemple, plataformes associatives i participatives que aportin al poble la necessitat d'innovació social i cultural que sovint trobem a faltar la diversitat de generacions que convivim a Llagostera. Vostès no la troben a faltar? No responguin, pensin i després actuïn en conseqüència, que és el que ens cal.

Josep Miquel Palaudàrias

ITAXI

☎ 619 88 30 35

Antoni Juanals

LLAGOSTERA

Llagosterencs a la terra dels monsons

Qui s'hagi endinsat mai a l'univers literari de Josep Maria Folch i Torres coneixerà en Massagran, un personatge d'esperit lliure i aventurer amb un afany irrefrenable per conèixer món. En Norman i la Sílvia, els protagonistes de la història que em dispo

Instant nia de la ciutat blava, un bell paratge de l'Índia.

bé podria presentar-los com a dos autèntics "Massagrans". La seva aventura comença el passat 16 d'agost, dia en què primer volen des de l'aeroport del Prat al *Heathrow Airport* de Londres, i des d'aquest últim fins al *Gandhi Airport* de Nova Delhi, el seu destí final.

Tots els qui hi han estat, coincideixen en afirmar que la República de l'Índia és un país que fascina per sempre més o que provoca rebuig només arribar-hi, però que en tot cas no deixa indiferent a ningú. Situat al sud de l'Àsia, alberga la sisena part de la població mundial. Malgrat representar la desena potència industrial i disposar d'armament nuclear, també és el país amb major nombre de pobres del planeta (330 milions). El sistema de castes, teòricament abolit per la constitució de 1950, continua essent la matriu de les relacions socials.

L'hinduisme amb 850 milions de practicants (el 80% de la població) i el islamisme amb 160 milions (el 15%) hi són les principals religions. A part de l'hindi (llengua nacional) i l'anglès (llengua administrativa) té fins a 21 llengües nacionals més, oficials en diversos dels seus 28 estats.

Tornant amb en Norman i la Sílvia: just arribar a Delhi decideixen abandonar la capital per desplaçar-se a Rajasthan, al nord-oest de l'Índia. La proximitat del desert de Thar comporta l'aridesa del paisatge i el clima extremadament calorós. El seu primer contacte amb la cuina autòctona, abundantment condimentada per espècies i picants, no els ajuda precisament a afrontar els *handicaps* meteorològics. Sota un sol d'escàndol visiten ciutats com Jodhpur, Jaipur, Jaisalmer, Bikaner o Deshnoke, lloc on troben el curiós temple dedicat a Karni Mata (que segons la tradició hinduista era una reencarnació de la deessa Durga) i on hi viuen centenars de rates adorades com a éssers relacionats amb les divinitats.

Passats uns dies acorden traslladar-se cap a l'est, concretament a l'estat d'Uttar Pradesh. S'instal·len a la ciutat d'Agra coincidint amb uns dies tensos per la crema de temples hinduistes per part de grups radicals islàmics. Malgrat això, poden visi-

La Sílvia davant la porta d'una javelia a Junjuna.

tar sense complicacions l'impressionant complex arquitectònic batejat amb el nom de Taj Mahal, reconegut l'any 1983 per la UNESCO com a Patrimoni de la Humanitat i considerat una de les Set Meravelles del Món Modern. Sense canviar d'estat arriben a Benarés, la ciutat santa de l'hinduisme a la riba del riu Ganges, oficialment anomenada Varanassi.

Segons la creença, tot aquell qui mori a Benarés o a menys de 60 quilòmetres de la ciutat s'allibera de la cadena de reencarnacions i entra directament al Nirvana. En Norman i la Sílvia em descriuen aquell ambient urbà tan singular. Parlem sense estalviar detalls dels *ghats* crematoris, de les múltiples olors, fortors i pudors, de la tremebunda contaminació del Ganges... La Sílvia, que es mou professionalment en el món de les anàlisis químiques, apunta: "en una aigua apte per a banyar-se, no pas per consumir, el màxim de bacteries coliformes que s'accepten són 500 per mil·lilitre; el Ganges, al seu pas per Benarés presenta una concentració d'un milió i mig de bacteries per mil·lilitre i la gent s'hi dutxa, s'hi renta les dents i en beu l'aigua".

El seu viatge segueix cap al nord. Arriben a Amritsar (estat de Panjab), seu de la religió *sikh* on s'hi troba un edifici emblemàtic: el Golden Temple. Arribats a aquest punt de la travessia, en Norman arreplega paper i un bolígraf i, fent gala de les seves dots artístiques, perfila un mapa de l'Índia perquè pugui orientar-me i situar les seves explicacions amb més facilitat. "D'Amritsar vam anar a Mussoorie, gairebé al capdamunt del país, on comença el sistema muntanyós del Himàlaia", m'informa. Segons diuen, refugiar-se uns dies a més de 2.000 metres d'altitud, retrobar-se amb un clima agradable i l'enyorada tranquil·litat, va donar-los la força necessària per afrontar novament aquest caòtic calaix de sastre que és la veritable Índia.

Sense abandonar l'estat d'Uttaranchal, decideixen fer cap als carrers laberíntics de Haridwar, on al pas del Ganges poden veure la *puha*, una oració i ofrena al riu sagrat que inclou els banys purificadors de milers de

fidels.

El viatge de la Sílvia expira el 12 de setembre. Arribada aquesta data torna, a contracor, cap a Catalunya. En Norman allarga una mica més l'estada.

Després de 36 hores de tren arriba a l'estat de Goa, al sud-oest, una zona on encara s'hi constata la influència

En Norman i la Sílvia gaudint dels seus primers dies de viatge.

portuguesa durant el colonialisme i els efectes devastadors de la Inquisició. El clima i el paisatge tenen un toc més tropical: palmeres, cocos, barraquetes a la platja...

El 23 de setembre acaba, definitivament, la seva estada al subcontinent indi. Ara, uns quants mesos després, encara els detecto l'emoció als ulls mentre recorden l'Índia. Va atabalar-los el mercantilisme i el fingiment dels autòctons, sí, però entenen les raons d'aquesta actitud tan interessada. "Tot el que per nosaltres pot ésser privat, com per exemple la mort, per ells és quelcom absolutament públic", conclou la Sílvia. Potser sota la influència d'aquesta màxima, en Norman va decidir compartir amb tothom qui ho desitgés, a través d'una excel·lent exposició fotogràfica al pub l'Enrenou, les seves extraordinàries aventures a la terra dels monsons.

Eduard Comas Blanch

A la memòria de Haji Sillah

El passat diumenge 27 de gener, la UE Llagostera juntament amb l'escola de futbol gironès - Sàbat va celebrar un partit en homenatge a Haji Sillah, l'estimat i desaparegut exfutbolista d'ambdós equips.

El partit va enfrontar excompanyys del Llagostera i el Sàbat. Abans del *match*, representats i amics dels dos equips van enviar unes emotives paraules de suport a la família i al jove futbolista; seguidament una flauta va acompanyar un minut de silenci molt sentit,

que va ser el preludi d'un partit dedicat a Haji, un noi que molts no oblidaran i que sempre tindran present. Per tot això i molt més es mereixia aquest partit i dedicatòria.

Col·lectiu de redacció

Grup CATALANA
OCCIDENT

MERCÉ SALVADÓ I BERENGUER
Agent d'Assegurances -

ÀNGEL GUIMERA, 21, BIS • 17240 LLAGOSTERA
TEL./FAX 972 80 53 70

FIVALLER s.l.

CONSTRUCTORA PROMOTORA

C/Fivaller,3 - 17240 Llagostera - Girona - Tel. 972 83 04 22 - Fax 972 83 16 43

Com es controla la despesa?

La gestió econòmica del nostre ajuntament

El grup municipal d'Esquerra és crític amb la gestió econòmica que està duent a terme l'actual equip de govern, actuant com aquell que ha trobat un tresor i no sap com gastar-lo. I, efectivament, creiem que l'ajuntament actual es gasta els diners sense cap planificació.

Es gasten els diners del poble sense saber quants en tenen.

"Per veure realment com estan els comptes cal fer una anàlisi més acurada". Aquesta és la resposta que, al llarg de quatre mesos, l'actual regidor d'Hisenda donava al grup d'Esquerra quan insistentment preguntava per la situació econòmica del nostre ajuntament. Quatre mesos després, en un exemple del que és la dedicació d'un regidor, aquesta regidoria arriba a la conclusió que *"la situació de tresoreria sí que és bona"* (acta del ple del 4 d'octubre de 2007). Mentrestant, l'ajuntament anava adquirint compromisos.

El pare que li compra tot el que vol al seu fill, és un bon pare?

L'ajuntament que diu que sí a totes les demandes, és un bon ajuntament?

Una gestió imprudent. Alguns exemples.

L'equip de govern, sense saber encara la situació financera real de l'ajuntament, pren decisions econòmiques.

L'IPC és la referència en els augments de sou de la majoria dels ciutadans. L'equip de govern actual ha marcat un estil fent augmentar els seus sous molt per sobre d'aquesta referència. Aquesta manera d'actuar no correspon

al nostre concepte de servei al poble. El resultat és que hi haurà un increment anual superior als 60.000 € per aquest concepte. A més, cada regidor té un telèfon mòbil a càrrec del pressupost de l'ajuntament.

Malgrat que el pressupost no ho contempla, es decideix gastar 3.741 € per pintar les dependències de la policia municipal.

El 21 d'agost de 2007, la Junta de Govern Local, a proposta del senyor Alcalde, acorda l'adjudicació de treballs per la millora del passeig Pompeu Fabra per un import de 42.658,97 €. Aquests treballs, fets sense projecte, no preveuen l'eliminació de barreres arquitectòniques, per la qual cosa posteriorment s'ha de desfer allò que ja estava fet i aprovar una Supressió barreres Pompeu Fabra per un import de 5.708,41 € i una altra modificació que, sota el concepte Extres millora Pompeu Fabra", costava 6.988,85 € més. Total, que el projecte va pujar a 55.356,20 €.

Aquesta és la línia mostrada durant aquests primers sis mesos, i no hi ha símptomes que mostrin un canvi de rumb. L'equip de govern continua adoptant compromisos que poden repercutir en un futur, inclús molt abans de presentar el pressupost de l'any vinent. Esperem que els cants apocalíptics sobre l'economia de l'ajuntament que s'escoltaven durant la darrera campanya no s'hagin de repetir d'aquí a quatre anys, però en aquest cas ajustats a la realitat.

ERC Llagostera

El passeig Pompeu Fabra

Des de ca l'àvia Lola es feia, en el darrer número d'aquesta publicació, una aposta pel manteniment del passeig Pompeu Fabra i una manifestació radicalment en contra d'abordar una reforma a fons d'aquest espai. En Joan pràcticament deia que és millor anar tirant a base de pedaços, i recordava la ment preclara del s. XIX que així el va projectar.

Coincidim amb ell en la crítica del que s'ha fet, però anem molt més enllà en la crítica del com s'ha fet. I és que l'actual equip de govern ha executat obres per quantia superior als 83.000 ?. Aquestes obres s'han dut a terme sense realitzar prèviament cap projecte, ni tant sols una memòria; sense tenir en compte l'opinió dels veïns i dels grups municipals a l'oposició, amb una adjudicació fraccionada de les obres de dubtosa legalitat, etc.

ICV-EUIA aposta per una intervenció integral al passeig, una reforma a fons que, més que basar-se en la nostàlgia de la Llagostera del s.XIX, resolgui les necessitats de la Llagostera del s. XXI. No cal patir per la proposta de fer anar el trànsit pel mig i eixamplar les voreres laterals. Aquesta opció no té cabuda en el planejament municipal. Nosaltres apostem per donar continuïtat al camí iniciat pels governs d'Entesa. Aquests varen incloure el passeig (fronts de façana i espai públic) dins el Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic, i varen realitzar un projecte bàsic que havia de permetre la redacció del definitiu projecte executiu amb un procés participatiu (tal i com permet l'art. 34 del Reglament de participació ciutadana vigent al municipi).

La reforma del passeig hauria de resoldre els evidents problemes d'accessibilitat i aparcament, hauria de contemplar la renovació de les diferents xarxes de serveis (clavegueram, abastament d'aigua, enllumenat públic), hauria de plantejar el soterrament de la xarxa elèctrica, la construcció d'una nova xarxa per a les aigües plujanes, la renovació del mobiliari urbà, l'adequació als usos actuals, l'ordenació del trànsit en punts tan conflictius com la confluència dels carrers Concepció, Constància, passeig Tomàs Boada, etc. El projecte realitzat per l'Entesa donava solucions a tots aquests temes i era una magnífica base per iniciar el debat públic, però ...què hi farem! Pel que sembla quedarà en un calaix durant una bona temporada.

És cert que hem passat uns anys de construcció desenfrenada, però no d'urbanisme descontrolat. En els darrers anys s'han urbanitzat noves zones (sectors Ganix i Fonollers) i s'ha intentat fer amb la mateixa visió de futur que es va tenir el 1860 quan es va projectar el Passeig Pompeu Fabra. S'ha tingut cura i s'ha estat generós amb els espais públics. En són bons exemples la Plaça Narcís Casas, les zones verdes que envolten el nou I.E.S., l'Avda. Canigó, les zones verdes del sector Fonollers, la nova zona verda al carrer Maïena, etc. Ara només falta que els nous veïns que s'instal·lin en aquestes noves zones residencials se'ls facin seus i els donin vida.

Grup municipal d'ICV-EUIA

Llibertat, igualtat i fraternitat

Com tots sabem, aquestes tres paraules resumien l'ideari de la revolució francesa, del qual en som hereus els socialistes europeus i la majoria d'estats democràtics actuals.

Són tres paraules que tan vàlides eren fa 200 anys com ho són actualment; tres paraules escrites i citades en un ordre concret per una raó: en primer lloc la llibertat, com a principi bàsic i dret fonamental dels éssers humans. La llibertat s'escriu primer perquè és el més important i no es pot coartar. Els règims de l'antiga Unió Soviètica van prioritzar la igualtat i, en defensa d'aquesta igualtat, no van tenir miraments en limitar les llibertats. La igualtat es basa en que tots tinguem els mateixos drets i els mateixos deures, independentment de la raça, sexe, religió, orientació sexual, etc. I en darrer lloc la fraternitat, que en l'actualitat rep el nom de solidaritat, que pretén que els éssers humans no visquem els uns a costa dels altres.

Aquests tres principis regeixen els estats democràtics de dret.

La llibertat és un dret fonamental que s'ha d'aprendre a exercir. Aquest dret no consisteix només en la llibertat de moviment, sinó que inclou la llibertat de pensament i d'actuació. Però això no vol dir que puguem actuar com ens plagui, ja que hem de tenir en compte la llibertat dels altres. Per tant, l'exercici de la llibertat exigeix coneixement i responsabilitat, però no sempre és així i per això hi ha les lleis, per garantir els drets i les llibertats de la ciutadania.

Moltes formes de poder procuren limitar la nostra llibertat per tal que siguem obedients i submisos i fem el que ells volen. Només cal

mirar la major part de jerarquies religioses, que amb la promesa de premis o càstigs després de la mort fan actuar els seus acòlits d'una forma o una altra. El mateix passa amb les grans empreses de consum. Aquestes també intenten que fem el que elles volen, és a dir, comprar, creant-nos necessitats o fent-nos creure que allò que ofereixen ens farà lliures.

Per què dic que s'ha d'ensenyar l'exercici de la llibertat? Perquè d'aquest exercici en sorgeix el que anomenem CIVISME, que són quatre regles de joc bàsiques i senzilles que permeten que una societat visqui lliure i en pau. El civisme no es pot imposar només amb el pes de la llei i la prohibició, el civisme s'ha de mamar, ha de traspasar de tots i cada un de nosaltres per tal que els nostres petits ho tinguin assumit des de sempre.

Què pot aprendre un fill d'un progenitor que burla la llei i se'n vanagloria, que només es posa el cinturó quan veu els mossos, que defrauda tot el que pot a hisenda, que fa negocis abusius i titlla de burros els que no ho fan, que critica tothom que no és com ell, que creu que absolutament tot es mou per interessos econòmics, que argumenta que ser bo és sinònim de ser burro... ? El que s'aconsegueix amb aquest referent és criar petits monstres que, si no s'hi queden pel camí, es faran grans, i de grans poca cosa s'hi pot fer.

Fusteria Amargant S.L.

Tel. 972 83 14 91 / Fax 972 83 02 21
Tramuntana, 21
(Pol. Industrial Llagostera)

construccions@salguero.cg.com

OFICINES: C/ Ponent, 25 - 17455 Caldes de Malavella (Girona)
Tel. 972 47 27 23 - Fax 972 47 27 49
CORRESPONDÈNCIA: Avd. Conigó n° 73 - 17240 Llagostera (Girona)

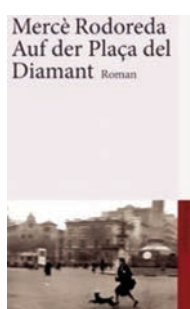
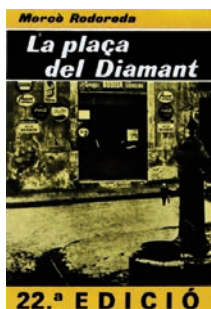
17100 ST. FELIU DE GUÍRDOL - Vil·la. Viala, 38. 1r. - Tel. 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
17100 LLAGOSTERA - Carrer d'Alvarez de Castro, 10 - Tel. 972 83 02 29 - Fax 972 80 57 22
17100 SANTA CRISTINA D'ARO - Carrer Indulg. 39 - Tel. 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses
Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

Literatura en SMS

La senyora Enriqueta deia que tot allò era fora de mida, que li havien fet malbé el negoci. Tot a passeig. I a veure què passaria amb el que tenia al banc. Es va posar a vendre botons i lligacames de senyor, per terra, al carrer de Pelayo. En Quimet el veia molt poc, amb prou feines si, de vegades, venia a dormir. Un dia em va dir que la cosa es posava negra i que hauria d'anar al front d'Aragó. I em va dir que havien pogut treure mossèn Joan. I que mossèn Joan, amb vestits d'en Mateu i amb un camió que els havia procurat en Cintet, havia passat la frontera.

L snyra nriqta dia q tt llo ra fra d mda, q li hvien ft mlb l ngci. Tt a pssg. I a vure q pssria m l q tnia al bnc. S va psar a vndre btons i lligakmes d snyo, x trra, al krrer d playo. N qmet l via ml pc, m prou fines si, d vgades, vnja a drmr. 1 dia m va dr q la csa s psava ngra i q hria dnar al fron d Arago. I m va di q hvien pgut trur mssen Joan. I q mssen Joan, m vstits dn Mteu i m 1 kmio q ls hvia prcurat n Cintet, hvia pssat l frntra.

Obres com la plaça del diamant han estat traduïdes a més de vint

Mercè Rodoreda Gurguí

(Barcelona, 1908-
Girona, 1983)

Mercè Rodoreda és sens dubte una de les grans escriptores catalanes per excel·lència. No va tenir una vida fàcil i això s'aprecia en les seves obres, d'altra banda Rodoreda va trobar en la narrativa un petit oasis dins la seva desafortunada vida.

Rodoreda es va exiliar en diferents capitals europees, però és sobretot a Ginebra, gràcies a l'estabilitat econòmica de la seva parella sentimental, on Rodoreda escriu algunes de les seves millors obres.

Font: www.escriptors.cat

El Papu s'enrampa...

Pupil·la dilatada

1-D'on vén's?

De 4 parets.

2- Com ho veus?

La veritat és que una mica borrós...

3- On vas ara?

A buscar una mica de *vispring*.

Fosa nasal

1- Flairada guapa no?

La mucositat sempre moles-
ta.

2- Platí o titani?

De moment amb una mica d'estany ja m'es-
pavilo.

3- Estàs refredat?

Tant se val, tinc *gripal*.

Ralla

1-Uns "tiros" no...?

Vaaaaaa.....

2- Contínua o discontinua?

Millor discontinua, així pots avançar...

3- Crema o cabell d'àngel?

Del que sigui menys de pinyons i grumolls.

Suprunaman

1- Et queda alguna cosa de la última "redada"?

No. M'ho he "menjat" tot.

2- Segur que no et queda res per polir?

Ja t'he dit que m'ho he polit tot.

3- Ni una "xina"?

Sí. Però no té papers.

Xeringa

1-Últimament ja no pun- xes tant?

És que els "rulos", les "tar-
ges" i el DNI són més discrets.

2- Estàs vacunada?

Sí, sí... que aquest any hi ha una passa.

3- Has agafat una grip de cavall?

Ja veus.

"Tripi"

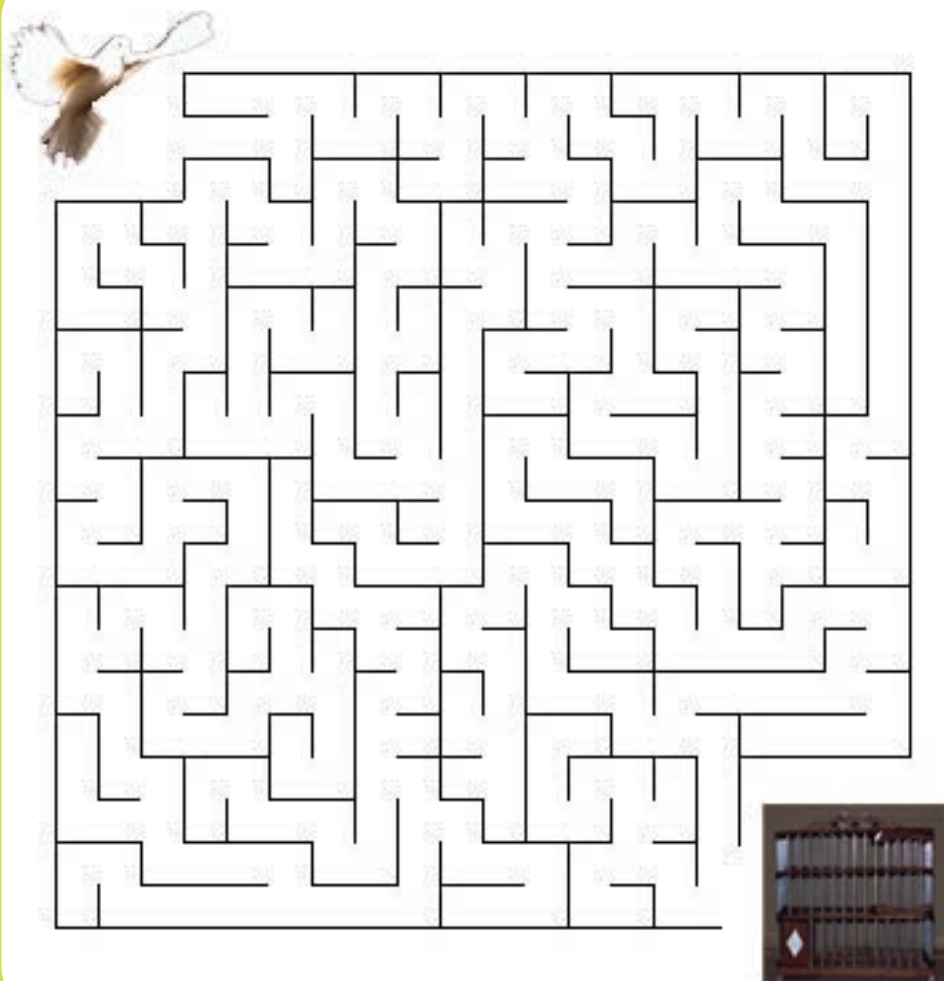
P.D.: En el moment de fer
l'entrevista la *poli* va deco-
missar el Sr. Tripi i no l'hem
pogut entrevistar.

Qui no té res a fer el gat pentina, però per si no tens gat tot seguit t'ofereim uns entreteniments per passar l'estona!

Laberint

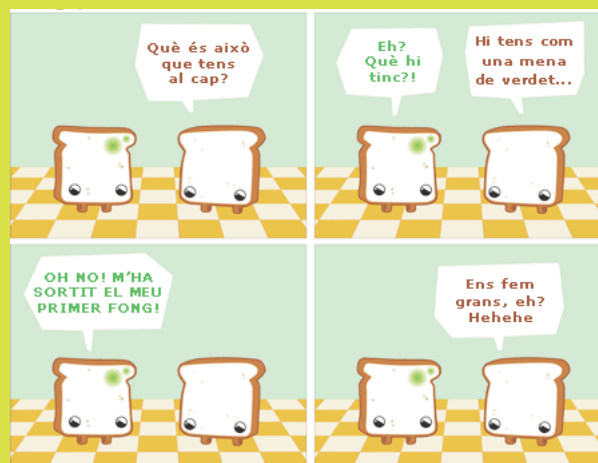
Ajuda el colom de la Colometa a arribar a la seva gàbia de la Plaça del Diamant.

Sudoku

	9							
		4	5				8	7
7			6		1		4	
				2		5		
	6		9		8		7	
		8		7				
	5		3		2			9
2	8				9	3		
							5	

Tira còmica

Naixaments

Souhaib Kallach Balhalal	14-11-2007
Eric Molero Gámez	24-11-2007
Hadija Dari Zaam	27-11-2007
Anna-Karen Sierra García	25-11-2007
Carlos Carneiro Coronas	06-12-2007
Aitor Bel Magañas	07-12-2007
Addam Ouariach Azzaoui	02-12-2007
Aitana Incógnito Mleczek	15-12-2007
Aina Valentí LLach	24-12-2007
Ànnia Olcina Carpio	30-12-2007
Lia Llagostera Ciurana	09-01-2008
Carla Llagostera Ciurana	09-01-2008
Llàtzer Llagostera Ciurana	09-01-2008
Yolanda Moreno Salguero	08-01-2008
Nil Mas Labarta	08-01-2008
Boutaina Zakour Achammar	10-01-2008
Roger Crehuet Padrós	24-01-2008

Matrimonis

Javier Llagostera Teixidor i Mariela Vaca 24-11-2007

Defuncions

Sergi Mata Ferrer	12-11-2007
Maria Fernández González	29-11-2007
Isidro Moradell Xirgu	04-12-2007
Elvira Vicens Casadevall	11-12-2007
Balbino Collell Carreras	20-12-2007
Jesús Planella Arnau	22-12-2007
Haji Sillah	29-12-2007
M ^a Dolors Llinós Madí	04-01-2008
Heriberto Deulofeu Llorca	04-01-2008
Asunción Oliveras Trull	08-01-2008
Asunción Plaja Gotarra	08-01-2008
Manuel Guirado Padilla	16-01-2008
Maria Freixas Jordà	18-01-2008
Manuel Serrano Moral	19-01-2008
Manuel Moreno Sánchez	27-01-2008
Carmen Saura Basart	28-01-2008
Francisco Valentí Codina	30-01-2008

NOU CITROËN **C•CROSSER**

EL NOU 4x4 DE CITROËN.

S'han acabat les carreteres avorrides. Ja pots ampliar els teus horitzons viatgers, divertir-te i viure experiències inoblidables. En el nou C-CROSSER hi trobaràs un perfecte aliat per a les carreteres més difícils i, a més, podràs viure en primera classe l'aventura diària de la ciutat. Elegant, però esportiu, amb tracció 4x4 amb selector de mode, regulador de velocitat, fins a 7 places, motor dièsel 2.2 HDi 160 CV amb filtre de partícules FAP i equipaments d'alta seguretat per garantir el seu comportament en tot tipus de rutes. Puja al nou Citroën C-CROSSER i no et conformis amb qualsevol carretera. **INVENTA LA TEVA RUTA.**

DESCOBREIX A FONS EL NOU C-CROSSER A

www.citroen.es

Informació Citroën: 902 44 55 66

CITROËN *prefereix TOTAL* CITROËN *crédit*

Consum mixt (L/100 km) / Emissió CO₂ (gr/km): C Crosser: 7,2 - 7,3 / 191-194

CITROËN

NO T'IMAGINES EL QUE CITROËN POT FER PER TU

Taller Esteve

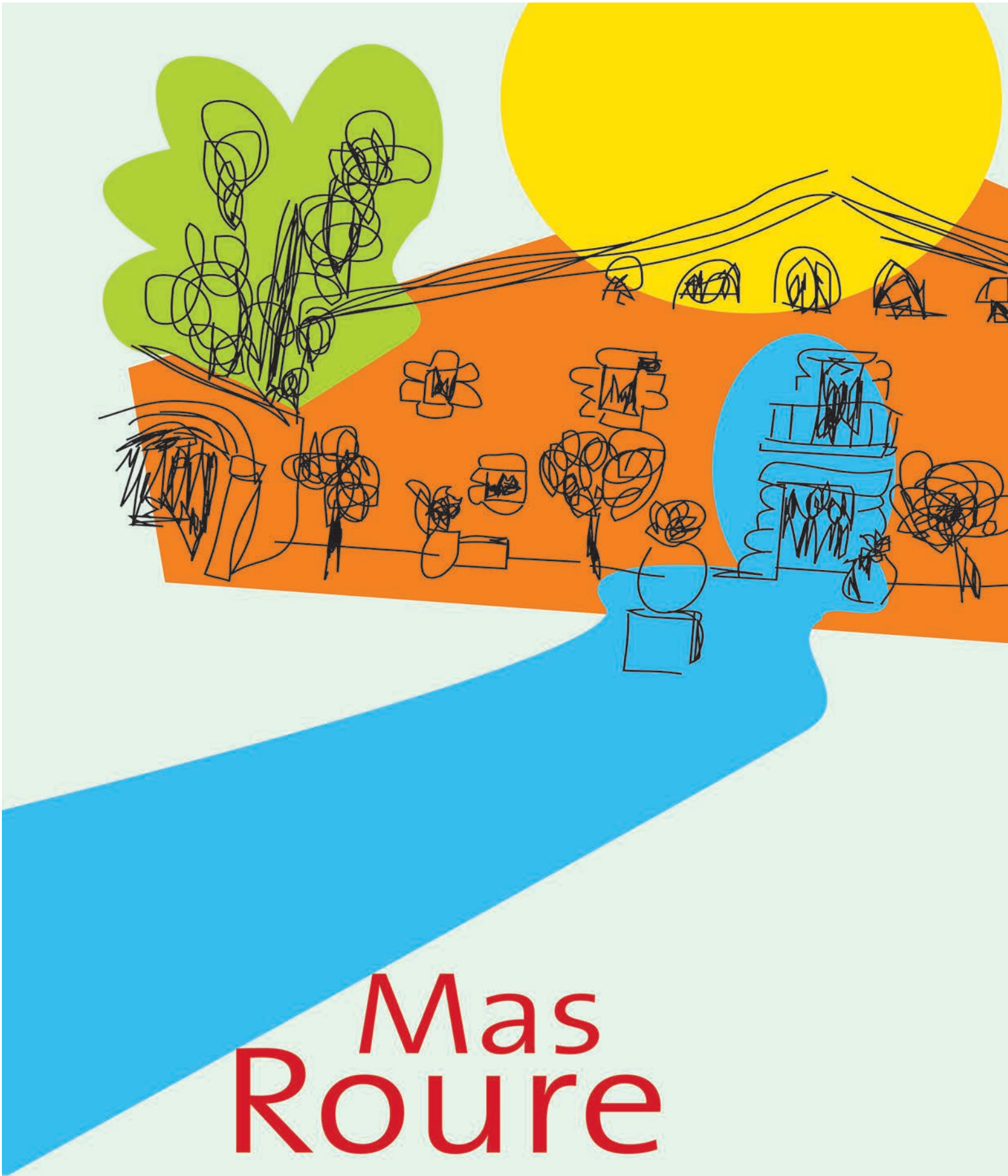
Servei Oficial Citroën

C/ Migjorn, 1-3

LLAGOSTERA

17240

Tel: 972 830217

Mas Roure